

Obrazložitev:

1. Pravna podlaga
2. Splošna obrazložitev v zvezi s predlogom predpisa

Predlog Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije (v nadaljnjem besedilu: Uredba) nadomešča sedanjo Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) zaradi spremembe imena naprav in dejavnosti, ki se v predlogu novega Zakona o varstvu okolja (v nadaljnjem besedilu: ZVO-2) usklajuje z Direktivo 2010/75/EU o industrijskih emisijah, ter vsebinskih sprememb, ki so bile potrebne zaradi odprave očitkov iz opomina Evropske komisije, 2019/2310 C(2020) 1390 final, zaradi nepopolnega prenosa Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah.

Ena od pomembnejših zahtevanih uskladitev z Direktivo 2010/75/EU je določitev mejnih vrednosti, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami. V primerih, ko so dopustne mejne vrednosti za posamezno najboljšo tehniko izražene kot razpon ravni, direktiva zahteva, da mora ministrstvo določiti mejno vrednost emisij na podlagi tega razpona ob upoštevanju značilnosti posamezne naprave in ne sme samodejno uporabiti najmanj stroge vrednosti iz razpona, kot to določa veljavna Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega. Mejne vrednosti emisij morajo biti torej specifične za posamezno napravo, kar ureja predlog Uredbe.

Predlog Uredbe podrobneje določa tudi izvajanje zahteve iz nekaterih zaključkov o BAT, da se določeni parametri onesnaževal v odpadni industrijski vodi spremljajo na dnevni ravni. Takšno spremljanje lahko izvaja tudi oseba, ki ni vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa. Podlaga za takšno vzorčenje in analiziranje je določena že v ZVO-1 in tudi v predlogu ZVO-2, rešitev pa omogoča, da se takšne zahtevane tehnike sploh lahko izvajajo, saj zaradi njihovega obsega ni fizično izvedljivo, da bi jih izvajale osebe, vpisane v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa. So pa te vključene v proces, potrditev metode in opreme, in tudi mesečno prejemajo podatke o izmerjenih vrednostih. Predlog Uredbe glede izdelave izhodiščnega poročila natančneje sledi Navodilom Evropske komisije v zvezi z izhodiščnimi poročili, na katere se sklicuje 22. člen Direktive 2010/75/EU, hkrati pa se usklajuje s predlogom ZVO-2, ki uvaja delno izhodiščno poročilo, ki bo vsebovalo le predlog za lokacije in metode izvedbo vzorčenja in analiziranja stanja tal in pozemne vode, in izhodiščno poročilo, ki bo vključevalo ugotovljeno ničelno stanje. Namen uvedbe delnega izhodiščnega poročila izhaja iz navedbe Navodila Evropske komisije v zvezi z izhodiščnimi poročili, ki navaja, da je za izbiro najustreznejše strategije vzorčenja, tj. kako bodo opravljene meritve stanja tal in podzemne vode, priporočljivo komuniciranje med upravljavcem in pristojnim organom. Omenjena potreba se je pokazala tudi v posameznih primerih v praksi, ko je bilo ničelno stanje predloženo kot sestavni del že izdelanega izhodiščnega poročila, pri njegovem pregledu pa je morda prišlo do dvoma glede ustreznosti izbranih lokacij merilnih in vzorčnih mest za tla in podzemne vode, parametrov za ugotavljanje kakovosti tal in podzemne vode ter s predlaganimi merilnimi metodami. Predložitev delnega izhodiščnega poročila bo takšne dvome odpravila, saj se bo izdelava vrtin ter vzorčenje in analiziranje za pridobitev podatkov ničelnega stanja tal in podzemne vode izvedlo šele po pregledu in potrditvi delnega izhodiščnega poročila.

Predlog Uredbe dodaja tudi obveznost izdelave opredelitve do zaključkov o BAT v pol leta po njihovi objavi, ter navodila za opredelitev in preverjanje usklajenosti naprave z zaključki o BAT. Sedanja uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, zahtevo iz Direktive, da je v vlogi za okoljevarstveno dovoljenje potrebno opisati glavne preučene alternative predlaganim tehnološkim postopkom, tehnologijam in ukrepom, umešča znotraj določbe, ki zahteva primerjavo naprave z zaključki o BAT, zaradi česar se je potrebno opredeliti tako do izbranih najboljših razpoložljivih tehnik kot tudi do tistih, ki za napravo niso primerne ali jih upravljavec ni izbral iz drugih razlogov, s čimer se zadosti potrebo po preučitvi alternativ. Predlog Uredbe zahtevo po opisu glavnih alternativ podaja kot samostojno vsebino, skladno z Direktivo, s čimer je nabor preučenihih alternativnih glavnih tehnik in ukrepov prepuščen vlagatelju vloge. S tem pa tudi ni več potrebe po tem, da se vlagatelj opredeljuje do čisto vseh tehnik v zaključkih o BAT, ne glede na to, ali so za njegovo napravo primerne in potrebne, ali ne. Takšen pristop pa bo tudi zmanjšal administrativni obseg dela, saj bo omogočil hitrejše preverjanje usklajenosti naprave, hkrati pa bo zagotovljena z direktivo predpisana raven varstva okolja.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (splošno)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17), popravljeno s Popravkom (UL L št. 158 z dne 19. junija 2012, stran 22), določa:

- vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije in za katere morajo njihovi upravljavci pridobiti okoljevarstveno dovoljenje,
- podrobnejšo vsebino in sestavine vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja,
- podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja,
- uporabo zaključkov o BAT,
- merila za določanje najboljših razpoložljivih tehnik,
- ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode,
- merila za določitev nevarnih snovi, ki lahko povzročajo onesnaženje tal in podzemne vode,
- podrobnejšo vsebino izhodiščnega poročila,
- zavezance za zagotavljanje izvajanja obratovalnega monitoringa in njegov obseg,

(2) Ta uredba se ne uporablja za naprave, ki se uporabljajo samo za raziskave, razvoj in preizkušanje novih izdelkov ter procesov.

2. člen (izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. naprava, ki povzroča industrijske emisije (v nadaljnjem besedilu: naprava), je ena ali več nepremičnih tehnoloških enot, v katerih poteka ena ali več dejavnosti iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, in dosegajo prag proizvodne zmogljivosti iz priloge 1 te uredbe, če je ta določen, in katera koli druga z napravo neposredno tehnično povezana dejavnost na istem območju, ki lahko povzroča emisije, onesnaževanje okolja, tveganje za okolje ali okoljsko škodo;

2. druga z napravo neposredno tehnično povezana dejavnost je dejavnost, ki je nujno potrebna za delovanje naprave, ali pa je delovanje naprave pogoj ali vzrok obstoja te dejavnosti tudi, če ta dejavnost ne poteka na istem območju, na katerem je naprava. Druge z napravo neposredno tehnično povezane dejavnosti so zlasti:

- vhodne dejavnosti, ki so potrebne, da se lahko začne opravljati dejavnost v napravi, kot so npr. skladiščenje in drugo ravnanje s snovmi ter priprava surovin, vhodnih materialov in obdelovancev;
- vmesne dejavnosti, ki so povezane s skladiščenjem in pripravo polizdelkov med opravljanjem dejavnosti v napravi;
- zaključne dejavnosti, ki so povezane s končno obdelavo, dodelavo ali nadaljnjo predelavo proizvodov naprave, pakiranjem in skladiščenjem izdelkov ali odpadkov ali njihovo obdelavo (vključno z obdelavo živinskih gnojil) ter čiščenjem emisij;

3. proizvodna zmogljivost naprave je njena nazivna zmogljivost v 24 urah na dan, če je naprava zmožna obratovati na takšen način;

4. območje naprave so zemljiške parcele, na katerih se nahaja naprava in se opravljajo druge z napravo neposredno tehnično povezane dejavnosti;

5. istovrstna dejavnost je dejavnost z isto oznako dejavnosti iz priloge 1 te uredbe, ki ne dosega proizvodnih zmogljivosti iz te priloge;

6. letna prisotnost zadevne nevarne snovi je največja letna količina zadevne nevarne snovi, ki je uporabljena, proizvedena ali izpuščena v okolje na območju naprave v enem koledarskem letu;

7. izpuščanje zadevnih nevarnih snovi v okolje je lahko posledica izrednih dogodkov, postopkov normalnega obratovanja kot so dostava, prečrpavanje, vzdrževanje tlakov in opreme ter načrtovanih emisij in vključuje odvajanje, izpiranje, izcejanje, razlitje ali razsutje zadevnih nevarnih snovi v ali na nezaščiten tla ali v vode ali pronicanje skozi poškodovane talne površine v tla ali v vode;

8. pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja je njegova izdaja ali sprememba, razen če je izrecno določeno drugače;

9. obratovanje naprave v izrednih razmerah pomeni obratovanje naprave ob zagonu, okvari ali trenutni zaustavitvi naprave in puščanju snovi;

10. raven okoljske učinkovitosti se izraža kot raven emisij, raven porabe surovin, vode in energije ter kot druge ravni (npr. učinkovitost zmanjševanja emisij, količine nastalih odpadkov), povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami;

11. talne površine so površine, po katerih lahko odtekajo ali na katerih se dalj časa zadržujejo zadevne nevarne snovi in s katerih je mogoče razliti zadevne nevarne snovi odstraniti, površine pa očistiti, pregledati in po potrebi sanirati;

12. brezhibnost ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode pomeni za talne površine neprepustnost ter kemijsko in mehansko obstojnost na delovanje zadevnih nevarnih snovi, za opremo pa ustrezno zanesljivost in razpoložljivost.

(2) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, ki niso opredeljeni v prejšnjem odstavku tega člena, imajo pomen, kot ga določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

3. člen (proizvodna zmogljivost)

(1) Proizvodna zmogljivost ene ali več dejavnosti, ki potekajo v napravi, se določi na podlagi podatkov, izračunov in grafičnih prikazov o tehničnih značilnostih naprave in tehnoloških procesov, ki potekajo v njej, na podlagi:

– tehnične dokumentacije o napravi in proizvodni zmogljivosti ali njenih nepremičnih tehnoloških enot;

– podatkov o tehnoloških procesih, ki potekajo v napravi;

– podatkov o snoveh, ki vstopajo v napravo in izstopajo iz nje;

– tehnične ocene ali izračunov proizvodne zmogljivosti naprave ali njenih nepremičnih tehnoloških enot;

– primerjave z obstoječimi, po vrsti dejavnosti primerljivimi napravami.

(2) Če se v napravi opravlja več dejavnosti, zajetih v istem opisu dejavnosti, ki imajo v prilogi 1 te uredbe določen prag proizvodne zmogljivosti, se proizvodne zmogljivosti teh dejavnosti seštevajo. Pri ravnanju z odpadki velja takšno seštevanje za dejavnosti iz istega opisa dejavnosti v sklopu točk 5.1, 5.3 pod a in 5.3 pod b priloge 1 te uredbe.

(3) Podrobni opisi naprave v referenčnih dokumentih BAT se upoštevajo pri določanju proizvodne zmogljivosti in obsega naprave.

4. člen (združevanje istovrstnih dejavnosti in pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec mora za obratovanje naprave, v kateri se izvaja ena ali več dejavnosti iz priloge 1 te uredbe, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

(2) Če isti upravljavec na istem območju naprave upravlja več istovrstnih dejavnosti iz priloge 1 te uredbe, se njihova proizvodna zmogljivost sešteva.

(3) Če seštevek proizvodnih zmogljivosti iz prejšnjega odstavka doseže prag, določen za posamezno dejavnost iz priloge 1 te uredbe, se te istovrstne dejavnosti štejejo za napravo.

II. OBVEZNOSTI UPRAVLJAVCA

II.a Najboljše razpoložljive tehnike

5. člen (uporaba najboljših razpoložljivih tehnik)

(1) Upravljavec mora pri načrtovanju naprave ali načrtovanju njene večje spremembe izbrati najboljšo razpoložljivo tehniko iz zaključkov o BAT ali tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisij, ki je njej enakovredna.

(2) Upravljavec mora najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi novih ali posodobljenih zaključkov o BAT, ki se nanašajo za njegovo dejavnost iz priloge 1 te uredbe, izdelati pisno opredelitev glede uporabe najboljših razpoložljivih tehnik in izpolnjevanja vseh za napravo relevantnih BAT zaključkov skladno z navodili 1. točke iz priloge 7 te uredbe, vključno z načrti za uskladitev z njimi, če bodo za to uskladitev potrebne investicije ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja, ter jo na zahtevo predložiti pristojnemu inšpektorju.

II.b Obratovalni monitoring

6. člen (obveznosti v zvezi z obratovalnim monitoringom)

(1) Upravljavec izvaja obratovalni monitoring emisij v skladu s 17., 18.. in 24. členom te uredbe.

(2) Upravljavec, ki mora izdelati izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe, izvaja obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode skladno s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja tal, in predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemne vode ter-in v skladu z ugotovitvami iz izhodiščnega poročila iz 13. člena te uredbe.

(3) Ne glede na določbe o pogostosti predložitve poročila o obratovalnem monitoringu emisij snovi v zrak ali poročila o opravljenih meritvah emisij snovi in toplote v vode iz predpisov iz 19. člena te uredbe upravljavec predloži ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), ta poročila vsaj enkrat letno.

(4) Poročilo o obratovalnem monitoringu emisij za primere iz šestega odstavka 18. člena te uredbe mora vsebovati primerjavo rezultatov obratovalnega monitoringa z ravnmi emisij, povezanimi z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

(5) Poročilo o obratovalnem monitoringu iz drugega odstavka tega člena predloži upravljavec skladno s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja tal, in predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemne vode.

II.c Ukrepi za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode

7. člen (tehnični ukrepi za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode)

(1) Upravljavec, ki v napravi uporablja, proizvaja in skladišči ali izpušča zadevne nevarne snovi na območju naprave:

- zagotovi brezhibno in zanesljivo obratovanje naprave, tako da pri njenem načrtovanju, gradnji, obratovanju in vzdrževanju naprave zagotovi preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode skladno s 1. delom priloge 2, ki je sestavni del te uredbe,
- izvaja tehnične ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz prejšnje alineje,
- vodi vzdrževalni dnevnik o izvajanju tehničnih ukrepov iz prejšnje alineje in
- zagotovi izvedbo rednih pregledov tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode vsakih pet let.

(2) Tehnični ukrepi za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz druge alineje prejšnjega odstavka so zlasti:

- vgradnja neprepustnih in kemijsko odpornih gradbenih materialov v talne površine na območju naprave, s katerimi zadevne nevarne snovi lahko pridejo v stik,
- preprečevanje uhajanja zadevnih nevarnih snovi s talnih površin v tla in podzemne vode,
- gradnja talnih površin tako, da lahko zadržijo celoten volumen zadevnih nevarnih snovi, če bi se razlile, oziroma mora biti pri talnih površinah v zadrževalnih sistemih, ki so skupni več nepremičnim skladiščnim posodam, izvedba glede zadrževalnega volumna skladna z zahtevami iz predpisa, ki ureja skladiščenje nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah,
- uporaba neprepustnih in kemijsko odpornih materialov za cevovode, jaške, kinete, kanale, bazene in rezervoarje, v katerih so lahko zadevne nevarne snovi,
- izvedba cevovodov iz prejšnje alineje, ki potekajo pod zemljo, tako da so brez razstavljivih povezav zavarovani pred mehanskimi poškodbami in korozijo,
- izvedba cevovodov iz prejšnje alineje tako, da se ob iztekanju zadevnih nevarnih snovi preprečita njihovo razlivanje in pronicanje v tla in podzemno vodo, in
- vzdrževanje vgrajenih gradbenih materialov in proizvodov po navodilih proizvajalca ter pravilih stroke in dobre inženirske prakse, ob upoštevanju in uporabi standardov za posamezne gradbene proizvode.

(3) Pregled tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode se izvede po pravilih stroke, kot je podrobneje navedeno v 1. delu priloge 2 te uredbe.

(4) S pregledom tehničnih ukrepov iz prejšnjega odstavka se zberejo zlasti informacije o:

- morebitnih razpokah ali poškodbah na objektih in talnih površinah v bližini mest, na katerih bi bile mogoče emisije ali razlitje zadevnih nevarnih snovi,
- znakov kemičnih poškodb na talnih površinah in površinah zadrževalnih sistemov,
- stanju odtočnih in odvodnih kanalov in jaškov,
- poteku drenažnih poti in napeljav,
- mestih na območju naprave, na katerih so se v preteklosti zgodili vnosi zadevnih nevarnih snovi v tla in podzemne vode, in
- posrednih in neposrednih emisijah snovi v tla in podzemne vode, ki se lahko pojavljajo na območju naprave.

(5) Pregled tehničnih ukrepov iz tretjega odstavka tega člena izvede skrbnik varstva okolja iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

(6) Skrbnik varstva okolja iz prejšnjega odstavka o pregledu iz tretjega odstavka tega člena izdela poročilo, ki obsega podatke in ugotovitve o izvajanju in stanju ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode ter njihovi brezhibnosti. Poročilo je v skladu z drugim odstavkom 11. člena te uredbe sestavni del ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode.

(7) Podrobnejša vsebina poročila iz prejšnjega odstavka je določena v 2. delu priloge 2 te uredbe.

II.č Priprava in izdelava izhodiščnega poročila

8. člen

(izdelava ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode ter izhodiščnega poročila)

Če dejavnost iz priloge 1 te uredbe vključuje uporabo, proizvodnjo ali izpust zadevnih nevarnih snovi, upravljavec izdela:

- oceno možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode iz 9. člena te uredbe ali
- izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz 12. člena te uredbe.

9. člen

(ocena možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode)

(1) Ocena možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode vsebuje:

- seznam nevarnih snovi iz 10. člena te uredbe,
- seznam zadevnih nevarnih snovi iz 10. člena te uredbe, izdelan na podlagi podatkov o največji letni prisotnosti zadevnih nevarnih snovi iz drugega odstavka 10. člena te uredbe pri uporabi, proizvodnji ali izpuščanju posamezne zadevne nevarne snovi, in ugotovitev, ali presega pragove iz Priloge 3, ki je sestavni del te uredbe;– ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi iz prejšnje alineje v skladu z 11. členom te uredbe.

(2) Seznam nevarnih snovi ter določitev seznama zadevnih nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka se izdelata z upoštevanjem kriterijev iz Priloge 3 te uredbe in z uporabo Tabele 2 iz Priloge 3 te uredbe in vključuje tudi obrazložitev razlogov za vključitev nevarnih snovi na seznam zadevnih nevarnih snovi oziroma za njihovo izključitev s seznama.

10. člen

(seznam nevarnih in zadevnih nevarnih snovi)

(1) Seznam nevarnih snovi iz prve alineje prejšnjega člena se izdelata na podlagi podatkov o surovinah, pomožnih materialih, izdelkih in stranskih produktih z vsebnostjo nevarnih snovi, ki se uporabljajo ali proizvajajo v napravi ali jih ta izpušča, na območju naprave zaradi izvajanja dejavnosti iz priloge 1 te uredbe.

(2) Seznam zadevnih nevarnih snovi iz druge alineje prejšnjega člena se izdelata na podlagi seznama nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka. Pri tem se upoštevajo njihove lastnosti, kot so: sestava, agregatno stanje (trdno, tekoče in plinasto), topnost, strupenost, nevarnost, mobilnost, obstojnost in biorazgradljivost ter njihova količina, ki se skladišči, uporablja ali proizvaja v napravi ali izpušča na območju naprave.

11. člen
(ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode)

(1) Ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz tretje alineje prvega odstavka 9. člena te uredbe obsegajo:

1. navedbo območja naprave ali njenih delov, na katerem se posamezna zadevna nevarna snov uporablja, proizvaja, skladišči ali izpušča ter navedbo, kje bi lahko prišlo do njihovega namernega ali nenamernega izpusta ob upoštevanju lastnosti tal in podzemne vode na teh območjih;
2. opis načina skladiščenja in uporabe, vključno z navedbo vseh transportnih poti vsake od zadevnih nevarnih snovi na območju naprave, in opis nastajanja ali izpuščanja teh snovi na območju naprave;
3. podatke
4. navedbo območja naprave in njenih delov ter opis okoliščin ali dogodkov, ki lahko povzročijo nenadzorovan ali nadzorovan izpust zadevnih nevarnih snovi in so lahko posledica nesreč, izrednih dogodkov, rutinskih postopkov ali normalnega obratovanja;
5. opis izpolnjevanja zahtev in ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz prvega in drugega odstavka 7. člena te uredbe;
6. sklepe ugotovitev in oceno možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi glede na ukrepe iz prejšnje točke in okoljske danosti območja naprave ter o obveznosti predložitve izhodiščnega poročila.

(2) Ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode za obstoječe naprave obsegajo, poleg zahtev iz prve do sedme alineje prejšnjega odstavka, tudi poročilo iz šestega odstavka 7. člena te uredbe, za nove naprave pa opredelitev načrtovanih ukrepov, sprejetih za preprečitev onesnaženja tal ali podzemne vode, izdelano s smiselno uporabo določb iz 7. člena te uredbe.

12. člen
(pogoji za izdelavo izhodiščnega poročila)

(1) Če količine zadevnih nevarnih snovi iz drugega odstavka 10. člena te uredbe presegajo pragove letne prisotnosti iz Tabele 1 priloge 3 te uredbe, upravljavec izdelava izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek izhodiščno poročilo ni potrebno, če je očitno, da zaradi lastnosti tal in podtalnice na lokaciji ni velike možnosti za onesnaženje tal ali podzemne vode in se naprava nahaja območju, ki ni vodovarstveno območje po predpisih o vodah.

13. člen
(vsebina izhodiščnega poročila)

(1) Izhodiščno poročilo obsega:

1. oceno možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz 9. člena te uredbe, v katero so vključene vsebine tehničnega poročila iz 7. člena te uredbe,
2. opis zgodovine območja naprave v skladu s prilogo 4, ki je sestavni del te uredbe,
3. opis stanja okolja na območju naprave v skladu s prilogo 4 te uredbe,
4. vrednotenje informacij iz prve do tretje alineje v skladu s prilogo 4 te uredbe,
5. posnetek ničelnega stanja tal in podzemne vode skladno s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja tal, in predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemne vode,
6. opredelitev onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi s sklepnimi ugotovitvami.

(2) Izhodiščno poročilo iz prejšnjega odstavka se izdelava v skladu s postopkom iz zakona, ki ureja varstvo okolja in 22. členom te uredbe, kot delno izhodiščno poročilo, ter po pridobitvi sklepa ministrstva o potrditvi delnega izhodiščnega poročila kot izhodiščno poročilo.

(3) Delno izhodiščno poročilo obsega vsebine iz 1., 2., 3., in 4. točke prejšnjega odstavka ter predlog merilnih in vzorčnih mest za tla in podzemne vode, predlog parametrov, s katerimi se bo ugotavljala kakovost tal in podzemne vode v povezavi z zadevnimi nevarnimi snovmi, ter merilnih metod za oceno stanja njihovega onesnaženja.

(2) Ne glede na peto točko prvega odstavka tega člena lahko upravljavec uporabi kot posnetek ničelnega stanja rezultate predhodnih meritev koncentracij snovi ter raziskav podzemne vode,

starejših od pet let, in raziskav tal, starejših od deset let, če rezultati teh meritev omogočajo enako zanesljivost in primerljivost kakor rezultati obratovalnega monitoringa stanja tal in podzemnih vod, izdelani v skladu s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode.

(3) Podrobnejša vsebina izhodiščnega poročila je določena v prilogi 4 te uredbe.

14. člen (hramba)

(1) Upravljavec hrani oceno možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode iz 9. člena ali izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe ves čas obratovanja naprave. Če je upravljavcu izdana odločba za izvedbo ukrepov ob prenehanju obratovanja naprave skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, hrani oceno možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode in izhodiščno poročilo do konca izvedbe teh ukrepov.

(2) Upravljavec mora zagotavljati tudi hrambo dopolnjene ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode ali dopolnjenega izhodiščnega poročila na način iz prejšnjega odstavka, če je moral izdelati dopolnjeno oceno možnosti onesnaženja tal in podzemne vode ali dopolnjeno izhodiščno poročilo iz 22. člena te uredbe.

II.d Druge obveznosti

III. POGOJI ZA IZDAJO OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA IN UPORABA ZAKLJUČKOV O BAT

15. člen (pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Okoljevarstveno dovoljenje za napravo se izda, če naprava obratuje v skladu s splošnimi zahtevami za obratovanje naprave iz zakona, ki ureja varstvo okolja, s to uredbo, zaključki o BAT in drugimi predpisi, ki urejajo okoljevarstvene zahteve za obratovanje naprave.

(2) Ministrstvo izvede preverjanje skladnosti naprave z zaključki o BAT skladno z navodili iz priloge 7 te uredbe.

(3) Ministrstvo v postopku spremembe okoljevarstvenega dovoljenja preverja skladnost obratovanja obstoječe naprave s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi poročil iz tretjega, četrtega in petega odstavka 6. člena te uredbe ali ugotovitev izrednega inšpekcijskega pregleda v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

16. člen (uporaba zaključkov o BAT in drugih predpisov)

(1) Za vprašanja o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo. Za vprašanja obratovalnega monitoringa odpadnih vod, ki niso urejena z zaključki o BAT, pa se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.

(2) Za vprašanja o emisiji snovi v zrak, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Za vprašanja obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje.

(3) Za vprašanja glede ravnanja z odpadki, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja odpadke.

(4) Za vprašanja glede mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju in druga vprašanja v povezavi z emisijo hrupa, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju.

(5) Za vprašanja obratovalnega monitoringa tal in podzemne vode, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporabljata predpis, ki ureja obratovalni monitoring stanja tal, in predpis, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemne vode.

(6) Pri pripravi projekta nameravanega posega v okolje in poročila o vplivih na okolje iz zakona, ki ureja varstvo okolja in izdajo okoljevarstvenega soglasja, se glede mejnih vrednosti in obratovalnega monitoringa upoštevajo določbe iz 18. in 20. člena te uredbe.

17. člen

(določanje mejnih vrednosti onesnaževal in obratovalni monitoring)

(1) Pri določanju mejnih vrednosti za onesnaževala iz priloge 5, ki je sestavni del te uredbe, in za druga onesnaževala, za katera je verjetno, da jih posamezna naprava izpušča, je treba upoštevati njihovo vrsto in zmožnost prenašanja onesnaženja iz enega dela okolja v drugega. Mejna vrednost emisij za onesnaževala iz prejšnjega stavka temelji na najboljših razpoložljivih tehnikah, brez predpisovanja uporabe katerekoli metode ali določenega tehnološkega postopka, in velja na mestu izpusta emisije iz naprave, pri čemer se pri njenem določanju razredčenje pred tem mestom ne upošteva.

(2) Mejne vrednosti emisij se določijo specifično za vsako napravo posebej, pri čemer ne smejo presegati vrednosti emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami iz zaključkov o BAT in so izražene za enaka ali krajša časovna obdobja ter pod enakimi referenčnimi pogoji kot vrednosti emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami iz zaključkov o BAT.

(3) Pri določitvi mejnih vrednosti iz prejšnjega odstavka se upoštevajo tudi tehnične značilnosti naprave, okoljske značilnosti območja naprave in možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega. Če je za posamezno napravo primerno, se pri določitvi mejnih vrednosti uporabljajo usmeritve iz 2. točke Priloge 7 te uredbe.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko mejne vrednosti emisij določi tudi drugače v smislu njihove vrednosti, časovnih obdobj oziroma pogostosti vzorčenja in referenčnih pogojev kot so računski vsebnost kisika, vrsta enote parametra v odpadnih plinih ali odpadni industrijski vodi, temperatura in tlak odpadnih plinov, pretok odpadne industrijske vode, povezan z najboljšo razpoložljivo tehniko, pri čemer emisije pri običajnih pogojih obratovanja ne smejo presegati ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

(5) Če je mejna vrednost emisij iz predpisov iz prejšnjega člena strožja od ravni emisij iz zaključkov o BAT, se glede vrednosti uporabljajo določbe teh predpisov, glede pogostosti vzorčenja in referenčnih pogojev pa zahteve iz zaključkov o BAT.

(6) Če so mejne vrednosti emisij v okoljevarstvenem dovoljenju določene v skladu s četrtem in prejšnjim odstavkom, ministrstvo na podlagi poročil iz četrtega odstavka 6. člena te uredbe pregleda rezultate obratovalnih monitoringov vsaj vsako leto, da preveri, ali emisije pri običajnih pogojih obratovanja naprave ne presegajo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so določene v zaključkih o BAT.

(7) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena se lahko mejne vrednosti emisij dopolnijo ali nadomestijo z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, ki zagotavljajo enako raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij v skladu z zaključki o BAT ter brez predpisovanja uporabe katerekoli metode ali določenega tehnološkega postopka.

(8) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena lahko ministrstvo določi manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, če se ne povzroči znatno onesnaženje in se ohranja visoka raven varstva okolja kot celote ter če bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje zaradi tehničnih značilnosti naprave ali geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev območja, na katerem se nahaja naprava, pri čemer ta mejna vrednost, kjer je primerno, ne sme presegati mejnih vrednosti emisij iz predpisa EU, ki določa pravila o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja okolja, ki je posledica industrijskih dejavnosti.

(9) Mejne vrednosti iz prejšnjega odstavka se lahko določijo, če je iz ocene upravljavca naprave razvidno, da bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje

zaradi geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev naprave ali njenih tehničnih značilnosti. Ocena mora biti izdelana v skladu z referenčnimi dokumenti o BAT in drugimi dokumenti, ki jih v zvezi z določanjem mejnih vrednosti emisij in tehničnih ukrepov objavi Evropska komisija.

(10) Manj strogih mejnih vrednosti emisij iz osmega odstavka tega člena ni mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja ali če se naprava nahaja na območju, ki ga Vlada RS s predpisom, izdanim na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja, določi kot degradirano okolje.

(11) Če zaključki o BAT ne vsebujejo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi uporabo tehnike, ki zagotavlja raven varstva okolja, ki je enaka najboljši razpoložljivi tehnologiji, opisani v zaključkih o BAT.

(12) Če dejavnost naprave ni zajeta v zaključkih o BAT ali če navedeni zaključki ne obravnavajo vseh možnih vplivov dejavnosti na okolje, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi pogoje na podlagi najboljših razpoložljivih tehnik, določenih na podlagi meril iz Priloge 6 te uredbe.

18. člen

(dnevni obratovalni monitoring iz zaključkov o BAT)

(1) V primerih, ko je z zaključki o BAT zahtevan dnevni obratovalni monitoring enega ali več parametrov v odpadni industrijski vodi, ga lahko izvaja oseba, ki ni vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora oseba, ki bo izvajala dnevni obratovalni monitoring, za katerega je zahtevan pretoku sorazmeren sestavljeni vzorec, razpolagati s samodejnim vzorčevalnikom z vgrajenim merilcem pretoka, ki omogoča odvzem pretočno sorazmerno sestavljenega vzorca, odvzetega v 24 urah ali v krajšem času, če naprava obratuje manj kot 24 ur dnevno ali če zaključek o BAT dopušča krajši čas vzorčenja časovno sorazmerno sestavljenega vzorca ob pogoju zadostne stabilnosti pretoka ali če določi drugače. Oseba iz prejšnjega stavka mora najmanj enkrat na dvanajst mesecev zagotoviti kalibracijo merilnika pretoka v območju pretoka odpadne industrijske vode iz naprave, s strani osebe, ki ima pridobljeno akreditacijo za kalibracijo merilnikov pretoka po SIST EN ISO/IEC 17025.

(3) Če iz BAT zaključkov izhaja zahteva po dnevnem vzorčenju z odvzemom kvalificiranega trenutnega vzorca, se ta odvzame skladno s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda in zaključkom o BAT.

(4) Analiza parametrov iz prvega odstavka tega člena se lahko izvaja z analizno metodo z uporabo hitrih testov ustrezne občutljivosti glede na raven onesnaževal v odpadni industrijski vodi, prenosnimi merilniki ali drugo poljubno merilno opremo ustrezne občutljivosti, razen če zaključki o BAT ne predpišejo drugače.

(5) Meritve iz prejšnjih odstavkov tega člena se lahko začnejo izvajati najprej po desetih dneh in najkasneje po 30 dneh, v katerih se izvajajo vzporedno z meritvami, ki jih izvaja oseba, ki je vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa. V obdobju iz prejšnjega stavka oseba, ki je vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa, izračuna korelacijski faktor, ki predstavlja razmerje med vrednostmi analiz posameznega parametra, ki jih opravi sama in vrednostmi analiz, ki jih opravi oseba, ki ni vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa in na podlagi katerega bo možno ovrednotiti rezultate analiz, ki jih bo opravljala oseba iz prvega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek odstopanje med rezultati posameznega parametra, ki jih pridobita osebi iz prejšnjega stavka, ne sme presegati 25%, merilna negotovost metode, ki jo namerava uporabljati oseba, ki ni vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa, pa ne sme presegati 1,25 – kratnika merilne negotovosti metode, ki jo uporabi oseba, ki je vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa.

(6) Po preteku obdobja iz prejšnjega odstavka ter ugotovitvi, da je analizna metoda osebe iz prvega odstavka tega člena ustrezna, oseba, ki je vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa, osebi iz prvega odstavka tega člena potrdi metodo ali merilno opremo iz četrtega odstavka tega člena. V primeru, da analizna metoda iz četrtega odstavka tega člena ne izpolnjuje pogojev iz petega odstavka tega člena, se postopek iz prejšnjega odstavka in potrditev iz tega odstavka ponovi.

(7) Oseba iz prvega odstavka tega člena podatke o izmerjenih vrednostih vsak mesec za pretekli mesec posreduje osebi iz petega odstavka tega člena, ki je vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa in pripravlja poročila iz šestega člena te uredbe.

19. člen

(vrednotenje izmerjenih vrednosti in določanje drugih pogojev v okoljevarstvenem dovoljenju)

(1) Izmerjene koncentracije snovi v odpadnih plinih in vodah se vrednotijo v skladu z zaključki o BAT.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ocenjene ravni hrupa in izmerjene koncentracije snovi v odpadnih plinih in vodah, ki niso določene z zaključki o BAT, vrednotijo v skladu s predpisi iz 16. člena uredbe.

(3) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju poleg zahtev iz prejšnjega odstavka in prejšnjih členov določi tudi druge pogoje in ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisij iz zaključkov o BAT in predpisov iz 16. člena te uredbe.

20. člen

(tehnika, ki ni opisana v zaključkih o BAT)

(1) Če tehnika ni opisana v zaključkih o BAT, ministrstvo v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja z uporabo meril iz priloge 6, ki je sestavni del te uredbe, ugotovi, ali je tehnika, ki jo je predlagal upravljavec, najboljša razpoložljiva tehnika.

(2) Za tehniko iz prejšnjega odstavka določi ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju tudi mejne vrednosti emisij skladno z 18. členom te uredbe.

IV. VLOGA ZA PRIDOBITEV OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA

21. člen

(podrobnejša vsebina vloge)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebuje:

- a) opis naprave in dejavnosti, ki obsega zlasti:
 - naslov in ime podjetja upravljavca naprave,
 - naslov naprave,
 - podatke o dejavnostih, ki potekajo v napravi,
 - podatke o proizvodni zmogljivosti dejavnosti, ki potekajo v napravi,
 - navedbo zemljiških parcel in katastrske občine, na katerih obratuje upravljavec in navedbo zemljiških parcel in katastrske občine območja naprave, če je to manjše od območja industrijskega kompleksa, za katerega upravljavec pridobiva okoljevarstveno dovoljenje,
 - podatke o nepremičnih tehnoloških enotah naprave in drugih z napravo neposredno tehnično povezanih dejavnostih,
 - dokazilo o posesti naprave, če upravljavec ni njen lastnik, za napravo z dejavnostjo iz poglavja 5 iz priloge 1 te uredbe pa dokazilo o lastništvu nepremičnin in premičnin,
 - grafični prikaz naprave, tehnoloških enot in infrastrukture na območju naprave;
- b) opis značilnosti območja naprave;
- c) podatke o vrsti, količini in lastnostih surovin in pomožnih materialov, drugih snovi, vode in energije, uporabljenih, proizvedenih ali skladiščenih v napravi;
- č) podatke o vrsti in količini predvidenih emisij snovi iz naprave v dele okolja in opredelitev virov emisij znotraj naprave in pomembnih vplivov teh emisij na okolje, zlasti:
 - podatke o vrsti in količini predvidenih emisij v odpadnih plinih pred in po njihovem čiščenju ter opredelitev pomembnih vplivov teh emisij na okolje;
 - podatke o vrsti in količini predvidenih emisij snovi iz naprave v površinske ali podzemne vode ali javno kanalizacijo;
 - podatke o virih hrupa iz naprave in opredelitev pomembnih vplivov teh emisij na okolje;
- d) oceno vrste, količine in virov emisij pri obratovanju naprave v izrednih razmerah;
- e) predlog tehnoloških postopkov in drugih tehnologij ter ukrepov za preprečevanje onesnaževanja ali, če to ni mogoče, zmanjševanje emisij iz naprave;
- f) podatke o usklajenosti naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, predpisanimi v zaključkih o BAT ter izdelane z uporabo navodil iz 1. točke Priloge 7 te uredbe, ali podatke o tem, da so

predlagani tehnološki postopki in druge tehnologije enakovredni najboljšim razpoložljivim tehnikam, izdelane z upoštevanjem meril iz Priloge 6 te uredbe, , , ter

g) glavne preučene alternative predlaganim tehnološkim postopkom, tehnologijam in ukrepom, ki jih je preučil vlagatelj;

h) predlog ukrepov za preprečevanje in nadzor nad izrednimi razmerami v obratovanju naprave ter za zmanjševanje njihovih posledic;

i) predlog ukrepov za preprečevanje nesreč in zmanjševanje njihovih posledic;

j) predvidene vrste odpadkov, ki nastajajo pri obratovanju naprave, ter podatki glede upoštevanje pravil hierarhije ravnanja z odpadki v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo okolja,

k), predlog ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov in pripravo za ponovno uporabo, recikliranje ali predelavo odpadkov, nastalih v napravi;

l) predlog programa obratovalnega monitoringa emisij snovi v vode in zrak, izdelan v skladu s predpisi iz 16. člena te uredbe ter z ustreznimi vsebinami iz 16., 17., 18. in 19. člena te uredbe;

m) poljuden povzetek vloge.

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebuje tudi oceno možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz 9. člena te uredbe ali delno izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe glede na 8. člen te uredbe. Ministrstvo lahko pozove upravljavca k dopolnitvi vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja z delnim izhodiščnim poročilom iz prejšnjega stavka, če po pregledu ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode ugotovi, da je izpolnjen pogoj za izdelavo izhodiščnega poročila iz 12. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo potrdi delno izhodiščno poročilo iz prejšnjega odstavka najkasneje šest tednov po vložitvi vloge iz prvega odstavka tega člena s sklepom. Če ministrstvo oceni, da se s predlaganimi merilnimi in vzorčnimi mesti za tla in podzemne vode, parametri, s katerimi se bo ugotavljala kakovost tal in podzemne vode v povezavi z zadevnimi nevarnimi snovmi, ter s predlaganimi merilnimi metodami za oceno stanja njihovega onesnaženja iz delnega izhodiščnega poročila ne bo odrazilo dejansko stanje tal in podtalnice, najkasneje šest tednov po vložitvi vloge iz prvega odstavka tega člena pozove upravljavca, naj predlog dopolni. Po prejemu z dopolnitvami iz prejšnjega stavka dopolnjenega delnega izhodiščnega poročila ministrstvo s sklepom potrdi delno izhodiščno poročilo.

(4) Vlagatelj po prejemu sklepa iz prejšnjega odstavka vlogo iz prvega odstavka tega člena dopolni s predložitvijo izhodiščnega poročila iz prvega odstavka 13. člena te uredbe, ki vsebuje tudi podatke o kakovosti tal in podzemne vode na območju naprave, ki odražajo stanje tal in podzemne vode v času priprave poročila, ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal in podtalnice z zadevnimi nevarnimi snovmi, ki se uporabljajo ali nastajajo v napravi ali jih ta izpušča, skupaj s sklepnimi ugotovitvami.

(5) Če mora upravljavec k vlogi predložiti izhodiščno poročilo, predloži tudi predlog programa obratovalnega monitoringa stanja tal in predlog programa obratovalnega monitoringa podzemne vode, izdelana v skladu s petim odstavkom 17. člena te uredbe.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo tudi, če se pridobiva eno okoljevarstveno dovoljenje za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in jih upravljajo različni upravljavci.

(7) Poleg vsebin iz prvega, drugega in četrtega odstavka tega člena mora vloga iz prvega odstavka tega člena vključevati še druge vsebine v skladu s predpisi, ki urejajo okoljevarstvene zahteve za obratovanje naprave in izvajanje dejavnosti.

22. člen

(vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja vsebuje vsebine iz prejšnjega člena, ki se nanašajo na zadevno spremembo obratovanja naprave.

(2) Če je predmet zadevne spremembe obratovanja naprave tudi sprememba zadevnih nevarnih snovi, je sestavni del vloge iz prejšnjega odstavka tudi dopolnjena ocena možnosti onesnaženja tal in podzemne vode. Če se pri izdelavi dopolnjene ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz prejšnjega stavka izkaže, da je potrebno izdelati tudi izhodiščno poročilo, so sestavni del vloge tudi delno izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe, po potrditvi delnega izhodiščnega poročila v skladu s četrnim, petim in šestim odstavkom prejšnjega člena pa še izhodiščno poročilo ter predlog programa obratovalnega monitoringa stanja tal in predlog programa obratovalnega monitoringa podzemne vode, izdelana v skladu s petim odstavkom 17. člena te uredbe.

(3) Če je predmet zadevne spremembe obratovanja naprave tudi takšno povečanje območja naprave, zaradi katerega merilna in vzorčna mesta za spremljanje stanja tal in podzemne vode niso več zadostna, je sestavni del vloge tudi delno izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe z vključeno spremembo, po potrditvi delnega izhodiščnega poročila v skladu s četrnim, petim in šestim odstavkom prejšnjega člena pa še izhodiščno poročilo ter predlog programa obratovalnega monitoringa stanja tal in predlog programa obratovalnega monitoringa podzemne vode z vključeno spremembo, izdelana v skladu s petim odstavkom 17. člena te uredbe.

(4) Če gre za spremembo mesta ali globine vzorčnih mest za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal oziroma za spremembo mesta ali dodatna merilna mesta za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode, vloga iz prvega odstavka tega člena vsebuje tudi strokovne utemeljitve in obrazložitve, ki jih izdelata pooblaščenca izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal oziroma podzemne vode.

23. člen

(oblika vloge in poslovna skrivnost)

(1) Vloga se vloži pisno. K pisni vlogi se priloži tudi elektronski zapis vloge na prenosnih nosilcih zapisa. Ne glede na prejšnji stavek se lahko vloga za manjšo spremembo v obratovanju naprave vloži v pisni ali elektronski obliki brez varnega elektronskega podpisa.

(2) Če so v vlogi tudi podatki, ki štejejo za poslovno skrivnost, mora upravljavec:

- priložiti sklep, s katerim pooblaščen organ upravljavca v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, določi, kateri podatki štejejo za poslovno skrivnost, in
- ustrezno označiti podatke v vlogi, ki štejejo za poslovno skrivnost.

V. VSEBINA OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA

24. člen

(podrobnejša vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Okoljevarstveno dovoljenje za napravo z eno ali več dejavnostmi iz priloge 1 te uredbe vsebuje:

1. ime podjetja upravljavca in naslov sedeža;
2. naslov naprave ali podatke o zemljiških parcelah, če naprava nima naslova, ali poligon območja odlagalnega polja, opredeljenega s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1 : 5000 in identifikacijske znake, s katerimi so zemljiške parcele, na katerih je odlagališče odpadkov, vpisane v zemljiško knjigo, če gre za odlagališče odpadkov iz priloge 1 te uredbe;
3. opis naprave z navedbo vrst dejavnosti glede na prilogo 1 te uredbe;
4. podatek glede zmogljivosti naprave, določen v skladu s 3. členom te uredbe;
5. mejne vrednosti emisij najmanj za onesnaževala iz priloge 5 te uredbe, določene v skladu s 17. členom te uredbe;
6. mejne vrednosti kazalcev hrupa in ukrepi za zmanjševanje hrupa v skladu s 16. členom te uredbe;
7. mesta vzorčenja emisij, metodologija in pogostost vzorčenja, merjenja in analiziranja, vključno s standardom za določitev koncentracije onesnaževal, če je za posamezni parameter monitoringa, določenega v skladu s 17. členom te uredbe, predpisan v zaključkih o BAT;
8. zahteve za obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode: metodologija in mesta vzorčenja, merjenja in analiziranja ter pogostost v skladu s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode in v skladu z ugotovitvami iz izhodiščnega poročila iz 13. člena te uredbe;
9. pogoje in način vrednotenja ocenjevanja rezultatov monitoringa z mejnimi vrednostmi emisij v skladu z 19. členom te uredbe ter ugotavljanja čezmerne obremenitve glede na mejne vrednosti emisij iz 16. in 17. člena te uredbe;
10. obveznost letnega poročanja in predložitve poročil o rezultatih obratovalnega monitoringa iz 6. člena te uredbe;

11. obveznost, da so rezultati obratovalnega monitoringa emisij, določeni na podlagi drugega odstavka 21. člena te uredbe, na voljo za enaka ali krajša časovna obdobja in določitev referenčnih pogojev kot za ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami,
12. zahteve v zvezi s poročanjem v Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (UL L št. 33 z dne 4. 2. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – četrti del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14);
13. parametre in tehnične ukrepe, če gre za primer enakovredne nadomestitve ali dopolnitve mejnih vrednosti emisij iz četrtega odstavka 17. člena te uredbe;
14. določitev uporabe tehnike, ki zagotavlja raven varstva okolja, ki je enaka najboljši razpoložljivi tehnologiji, opisani v zaključkih o BAT, če zaključki o BAT ne vsebujejo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami;
15. določitev pogojev na podlagi najboljših razpoložljivih tehnik, določenih na podlagi meril iz Priloge 6 te uredbe, če dejavnost naprave ni zajeta v zaključkih o BAT ali če navedeni zaključki ne obravnavajo vseh možnih vplivov dejavnosti na okolje;
16. ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisij iz naprave;
17. ukrepe za spremljanje odpadkov, nastalih pri opravljanju dejavnosti v napravi, in ravnanje z njimi;
18. bistvene tehnične ukrepe in zahteve za redno vzdrževanje in nadzor nad ukrepi za preprečevanje emisij v tla in podtalnico in zagotavljanje varstva tal in podzemne vode iz ugotovitev in opisov iz tretje alineje 9. člena te uredbe;
19. ukrepe za preprečevanje in nadzor nad izrednimi razmerami pri obratovanju naprave ter za zmanjševanje njihovih posledic, pa tudi omejitve glede časovnega trajanja in največjih dovoljenih emisij snovi v vode in zrak,
20. obveznost upravljavca, da nemudoma izvede ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave z okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in pristojno inšpekcijo obvesti o tej kršitvi;
21. obveznost ustavitve naprave ali njenega dela, če ukrepov iz prejšnje alineje ni mogoče izvesti ali če zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje;
22. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote skladno z 20. členom te uredbe.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena mora v obrazložitvi poleg ostalih vsebin, predpisanih z zakonom, ki ureja upravni postopek, vsebovati tudi:

1. navedbo zemljiških parcel in katastrske občine, na katerih obratuje upravljavec in navedbo zemljiških parcel in katastrske občine območja naprave, če je to manjše od območja industrijskega kompleksa, za katerega upravljavec pridobiva okoljevarstveno dovoljenje;
2. podatke o lastništvu nepremičnin in premičnin, če gre za upravljavca, ki izvaja dejavnost ravnanja z odpadki iz 5. poglavja Priloge 1 te uredbe;
3. seznam nepremičnih tehnoloških enot naprave, ki povzročajo emisije;
4. navedbo zaključkov o BAT, ki se uporabljajo za dejavnosti, ki potekajo v napravi;
5. če so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni parametri in tehnični ukrepi, s katerimi se enakovredno nadomesti ali dopolni mejne vrednosti emisij, pojasnilo, kateri parametri in mejne vrednosti so bili nadomeščeni z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, s katerimi bo zagotovljena enaka raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij v skladu z zaključki o BAT;
6. če so v okoljevarstvenem dovoljenju določene manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, se v obrazložitvi navede razloge in utemeljitve pogojev ter rezultate ocene stroškov v primerjavi s koristmi za okolje.

(9) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju potrdi prejem ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz 9. člena te uredbe ali izhodiščnega poročila iz 13. člena te uredbe.

(10) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju, ki se spreminja zaradi prilagoditve obratovanja naprave zaključkom o BAT, določi rok za uskladitev obratovanja naprave, ki ne sme biti daljši od štirih let od objave zaključkov o BAT.

(11) Glede vprašanj o obsegu in vsebini okoljevarstvenega dovoljenja, ki niso urejena s to uredbo, se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo okoljevarstvene zahteve za obratovanje naprave.

(11) Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo zaščito živali, se za naprave iz 6.6 točke priloge 1 te uredbe v okoljevarstvenem dovoljenju določijo zahteve iz prvega do desetega odstavka tega člena.

VI. NADZORSTVO

25. člen (nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

28. člen

(obveznost izdelave izhodiščnega poročila)

Za obstoječo napravo, ki je obratovala ali je bilo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov pred 7. januarjem 2013, izhodiščno poročilo ni potrebno, če so bili zanjo sprejeti ukrepi, zaradi katerih iz ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode izhaja, da je onesnaženje tal ali podtalnice praktično nemogoče.

32. člen (uporaba predpisov do izdaje zaključkov o BAT)

(1) Pogoji iz 16. in 19. člena te uredbe se v okoljevarstvenem dovoljenju do izdaje zaključkov o BAT določajo na podlagi predpisov, ki urejajo emisije snovi v vode in zrak, predpisa, ki ureja vire hrupa, predpisov, ki urejajo ravnanje z odpadki.

(2) Pogoji iz tretjega odstavka 19. člena te uredbe se v okoljevarstvenem dovoljenju do izdaje zaključkov o BAT določajo na podlagi zaključkov o BAT iz referenčnega dokumenta o BAT.

33. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15).

34. člen (končna določba)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.:
Ljubljana, dne
EVA: 2022-2550-0004

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

PRILOGA 1

VRSTE DEJAVNOSTI NAPRAV, KI POVZROČAJO INDUSTRIJSKE EMISIJE

Pragovi proizvodne zmogljivosti za dejavnosti, ki potekajo v napravah, ki povzročajo industrijske emisije:

1. Energetika

- 1.1 Zgorevanje goriv v kurilnih napravah s skupno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več
- 1.2 Rafiniranje nafte, naftnih frakcij, mineralnih olj in plina
- 1.3 Proizvodnja koksa
- 1.4 Uplinjanje ali utekočinjanje: *
 - a. premoga
 - b. drugih goriv v napravah s skupno vhodno toplotno močjo 20 MW ali več

2. Proizvodnja in predelava kovin

- 2.1 Praženje ali sintranje rud kovin (vključno s sulfidnimi rudami)
- 2.2 Proizvodnja surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno s kontinuiranim litjem, z zmogljivostjo več kot 2,5 tone na uro
- 2.3 Predelava železa, jekla ali zlitin železa z drugimi kovinami:
 - a. vroče valjanje z zmogljivostjo več kot 20 ton neobdelanega jekla na uro
 - b. kovačnice s kladivi, katerih energija presega 50 KJ na posamezno kladivo in skupna toplotna moč presega 20 MW
 - c. nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin z vložkom, večjim od 2 ton neobdelanega jekla na uro
- 2.4 Obratovanje livarne železa, jekla ali železovih zlitin s proizvodno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
- 2.5 Predelava barvnih kovin:
 - a. proizvodnja surovih barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki
 - b. taljenje, vključno z legiranjem, barvnih kovin, vključno s ponovno pridobljenimi produkti in obratovanjem livarn barvnih kovin z zmogljivostjo litja več kot 4 tone na dan za svinec in kadmij ali 20 ton na dan za ostale kovine
- 2.6 Površinska obdelava kovin ali plastičnih materialov z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov, kjer skupen volumen kadi, v katerih poteka obdelava, presega 30 m³

3. Nekovinska in mineralna industrija

- 3.1 Proizvodnja cementa, apna in magnezijevega oksida:
 - a. proizvodnja cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo več kot 500 ton na dan ali v drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo več kot 50 ton na dan
 - b. proizvodnja apna v pečeh s proizvodno zmogljivostjo več kot 50 ton na dan
 - c. proizvodnja magnezijevega oksida v pečeh s proizvodno zmogljivostjo več kot 50 ton na dan*
- 3.2 Proizvodnja azbesta in izdelkov iz azbesta
- 3.3 Proizvodnja stekla, vključno s steklenimi vlakni, s talilno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
- 3.4 Taljenje mineralnih snovi, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken, s talilno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
- 3.5 Proizvodnja izdelkov iz keramike z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana, z zmogljivostjo proizvodnje več kot 75 ton na dan ali z žgalnim volumnom peči, ki presega 4 m³, in gostoto založbe več kot 300 kg/m³ na posamezno peč

4. Kemična industrija

Proizvodnja v okviru tega odstavka, pomeni proizvodnjo snovi ali skupin snovi iz odstavkov 4.1 do 4.6 na industrijski ravni s kemijskimi ali biološkimi procesi.

4.1 Proizvodnja organskih kemikalij, kot so:

- a. enostavni ogljikovodiki (ciklični ali aciklični, nasičeni ali nenasičeni, alifatski ali aromatski)
- b. ogljikovodiki z vezanim kisikom (npr. alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, zmesi estrov, acetati, etri, peroksidi, epoksidne smole)
- c. ogljikovodiki z vezanim žveplom
- d. ogljikovodiki z vezanim dušikom (npr. amini, amidi, dušikove, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati)
- e. ogljikovodiki z vezanim fosforjem
- f. halogenirani ogljikovodiki
- g. organokovinske spojine
- h. plastični materiali (npr. polimeri, sintetična vlakna in vlakna na osnovi celuloze)
- i. sintetični kavčuk
- j. barvila in pigmenti
- k. površinsko aktivne snovi

4.2 Proizvodnja anorganskih kemikalij, kot so:

- a. plini (npr. amonijak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonilklorid)
- b. kisline (npr. kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, klorovodikova kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina)
- c. baze (npr. amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid)
- d. soli (npr. amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat)
- e. nekovine, kovinski oksidi ali druge anorganske spojine (npr. kalcijev karbid, silicij in silicijev karbid)

4.3 Proizvodnja fosfornih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih)

4.4 Proizvodnja sredstev za zaščito rastlin ali biocidov

4.5 Proizvodnja farmacevtskih izdelkov, vključno s polizdelki

4.6 Proizvodnja eksplozivov

5. Ravnanje z odpadki

5.1 Odstranjevanje ali predelava nevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 10 ton na dan, ki vključuje eno ali več dejavnosti:

- a. biološko obdelavo
- b. fizikalno-kemično obdelavo
- c. mešanje pred izvedbo katere koli druge dejavnosti iz točk 5.1 in 5.2;
- d. ponovno pakiranje pred izvedbo katere koli druge dejavnosti iz točk 5.1 in 5.2
- e. pridobivanje/regeneracijo topil
- f. recikliranje/pridobivanje anorganskih materialov, razen kovin ali kovinskih spojin
- g. regeneracijo kislin ali baz
- h. predelavo snovi, uporabljene za zmanjšanje onesnaževanja*
- i. predelavo snovi iz katalizatorjev
- j. ponovno rafiniranje olja ali druge načine njegove ponovne uporabe
- k. površinsko zajezitev

5.2 Odstranjevanje ali predelava odpadkov v objektih za sežiganje ali sosežiganje odpadkov:

- a. za nenevarne odpadke z zmogljivostjo več kot 3 tone na uro*
- b. za nevarne odpadke z zmogljivostjo več kot 10 ton na dan

5.3

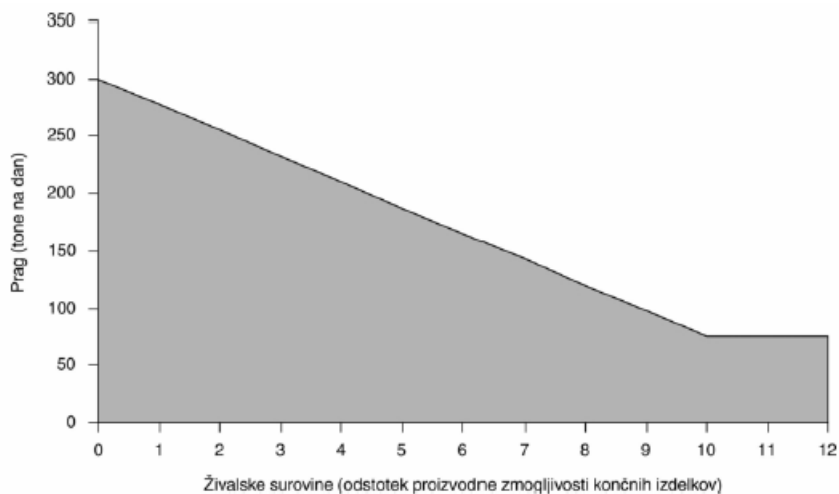
- a. Odstranjevanje nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 50 ton na dan, ki vključuje eno ali več naslednjih dejavnosti, razen dejavnosti iz Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30. 5. 1991, str. 40):

- i. biološko obdelavo
 - ii. fizikalno-kemično obdelavo
 - iii. predhodno obdelavo odpadkov, namenjenih za sežig ali sosežig*
 - iv. obdelavo žindre in pepela*
 - v. obdelavo kovinskih odpadkov, vključno s tistimi iz odpadne električne in elektronske opreme ter iz izrabljenih vozili in njihovih delov, v drobilnikih*
- b. Predelava ali kombinacija predelave in odstranjevanja nevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 75 ton na dan, ki vključuje eno ali več naslednjih dejavnosti, razen dejavnosti iz Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30. 5. 1991, str. 40)*:
- i. biološko obdelavo
 - ii. predhodno obdelavo odpadkov, namenjenih sežigu ali sosežigu
 - iii. obdelavo žindre in pepela
 - iv. obdelavo kovinskih odpadkov, vključno z odpadno električno in elektronsko opremo ter izrabljenimi vozili in njihovimi deli, v drobilnikih
- Če je anaerobna razgradnja edina dejavnost obdelave odpadkov, ki se izvaja v tej napravi, je prag zmogljivosti za to dejavnost 100 ton na dan.
- 5.4 Obratovanje odlagališča odpadkov, opredeljena v predpisu o odlaganju odpadkov na odlagališčih, razen odlagališč za inertne odpadke, ki sprejmejo več kot 10 ton odpadkov na dan ali s celotno skupno zmogljivostjo več kot 25.000 ton
- 5.5 Predhodno skladiščenje nevarnih odpadkov, ki niso zajeti v točki 5.4, do začetka ene izmed dejavnosti iz točk 5.1, 5.2, 5.4 in 5.6 s skupno zmogljivostjo nad 50 ton, razen začasnega skladiščenja na mestu nastanka odpadkov do začetka zbiranja*
- 5.6 Obratovanje podzemnega skladiščenja nevarnih odpadkov s skupno zmogljivostjo nad 50 ton*

6 Druge dejavnosti

- 6.1 Proizvodnja v industrijskih napravah:
- a. vlaknin ali vlakninske pulpe iz lesa in drugih vlaknastih materialov
 - b. papirja ali lepenke s proizvodno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
 - c. ene ali več vrst naslednjih lesnih plošč: plošč z usmerjenim ploščatim iverjem (OSB), ivernih plošč ali vlaknenih plošč, s proizvodno zmogljivostjo več kot 600 m³ na dan*
- 6.2 Predobdelava (postopki, kot so pranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje tekstilnih vlaken ali tkanin s zmogljivostjo obdelave več kot 10 ton na dan
- 6.3 Strojenje živalskih kož in krzna z zmogljivostjo obdelave več kot 12 ton končnih izdelkov na dan
- 6.4
- a. Obratovanje klavnice z zmogljivostjo proizvodnje več kot 50 ton klavnih trupov na dan
 - b. Obdelava in predelava, razen zgolj pakiranja, naslednjih surovin ne glede na to, ali so bile le-te predhodno obdelane ali ne, z namenom proizvodnje živil, pijač in krmil iz:
 - i. zgolj živalskih surovin (razen izključno mleka) s proizvodnjo končnih izdelkov, večjo od 75 ton na dan
 - ii. zgolj rastlinskih surovin s proizvodnjo končnih izdelkov, večjo od 300 ton na dan ali 600 ton na dan, če naprava obratuje manj kot 90 zaporednih dni v katerem koli letu
 - iii. živalskih in rastlinskih surovin v posameznih in sestavljenih izdelkih, s proizvodnjo končnih izdelkov v tonah na dan, večjo od:*
 - 75, če je A večji od ali enak 10 %,
 - $(300 - (22,5 \cdot A))$ v vseh drugih primerih,
 pri čemer je »A« delež živalskih surovin (v odstotku teže) v proizvodni zmogljivosti končnih izdelkov

Embalaža ni všteta v končno težo izdelkov. Ta alineja se ne uporablja, če je surovina le mleko.

- c. Obdelava in predelava izključno mleka, pri čemer je količina sprejetega mleka večja od 200 ton na dan (povprečna vrednost na letni ravni)
- 6.5 Odstranjevanje ali predelava trupov živali ali odpadkov živalskega izvora z zmogljivostjo predelave več kot 10 ton na dan
- 6.6 Intenzivna reja perutnine ali prašičev:
- z več kot 40.000 mesti za perutnino
 - z več kot 2.000 mesti za rejo prašičev pitancev (težjih od 30 kg) ali
 - z več kot 750 mesti za rejo plemenskih svinj
- 6.7 Površinska obdelava snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, prekrivanje površin, razmaščevanje, vodotesno impregniranje, lepljenje, barvanje, čiščenje ali impregniranje z zmogljivostjo porabe organskih topil več kot 150 kg na uro ali več kot 200 ton na leto
- 6.8 Proizvodnja industrijskega ogljika (trdo žgano oglje) ali elektrografita s postopkom žganja ali grafitizacije
- 6.9 Zajemanje tokov CO₂ iz naprav, ki opravljajo dejavnosti iz te priloge za geološko shranjevanje v skladu z Direktivo 2009/31/ES¹
- 6.10 Zaščita in ohranjanje lesa in gozdnolesnih proizvodov s kemikalijami s proizvodno zmogljivostjo, ki presega 75 m³ na dan, razen izključno zaščite pred modrivostjo lesa*
- 6.11 Neodvisno upravljano čiščenje odpadne vode, ki jo odvaja naprava iz te priloge, razen tistih, ki jih ureja Direktiva 91/271/EGS*

¹ V zvezi z opravljanjem te dejavnosti je treba upoštevati prepovedi iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

PRILOGA 2

PREGLED TEHNIČNIH UKREPOV ZA PREPREČEVANJE ONESNAŽEVANJA TAL IN PODZEMNE VODE IN POROČILO O TEM PREGLEDU

1. del

Pregled tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode

I.A) Namen pregleda tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode

Namen pregleda tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode je ugotoviti brezhibnost:

- a) talnih površin in njihovih zunanjih zaščitnih plasti,
- b) opreme, skladiščnih posod, cevovodov in gradbenih proizvodov, namenjenih skladiščenju, ravnanju ali transportu zadevnih nevarnih snovi,
- c) opreme ali gradbenih proizvodov, ki preprečuje razlitje zadevnih nevarnih snovi (na talne površine ali v tla), in
- d) opreme, ki opozarja, da so se zadevne nevarne snovi razlile (prišle v stik s talnimi površinami ali varnostno opremo).

Talne površine iz 14. točke 2. člena te uredbe so zlasti:

- delovne površine, površine v skladiščih in pretakališčih,
- površine v lovilnih prostorih, skledah, kinetah, kanalih, jaških in drugih težnostnih cevovodih,
- površine pod cevovodi, na cestah in poteh.

Talne površine so sestavljene iz različnih elementov, plasti in oblog, ki so narejeni iz različnih materialov, ter njihovih stikov in spojev.

I.B) Merila in preizkusni standardi za ugotavljanje brezhibnosti in izbiro primernih materialov za talne površine

1. Brezhibnost se ugotavlja:

a) z izjavami o lastnostih vgrajenih proizvodov ter dokazili o njihovi ustrezni vgradnji in vzdrževanju, ki zagotavljajo, da imajo ti proizvodi ob pregledu ter bodo ob ustrezni uporabi in vzdrževanju imeli tudi do naslednjega pregleda ustrezne lastnosti;

b) s pridobitvijo dokazil o pregledih in preizkusih v skladu z ustreznimi standardi CEN, ISO ali drugimi mednarodnimi ali nacionalnimi standardi, na katere se lahko sklicujejo ali na katere napotujejo standardi za gradbene in druge proizvode. Standardi, ki so zlasti primerni, so navedeni v 3. in 4. I.B) točki te priloge. Dokazila v skladu s preizkusnimi standardi iz točk 3 in 4 I.B) te priloge izdajo kontrolni organi, akreditirani v skladu s standardoma SIST EN ISO/IEC 17025 in SIST EN 17020.

2. Primerna izbira talnih površin glede na zadevno nevarno snov

Pri izbiri vrste talnih površin, ki so primerne za zagotavljanje brezhibnosti, je pomembna pravilna izbira materialov in gradbene izvedbe.

a) Materiali:

Največjo brezhibnost imajo talne površine iz gradbenih materialov in izdelkov (betoni, asfalti, estrihi, malte, premazi itd.) s primernim deležem ene ali več sestavin, kot so:

- kemijsko odporni cementi (npr. portlandski);
- polimerni dodatki (npr. polimerne smole, kopolimeri, polimerna vlakna);
- mineralna polnila (npr. kremenčev pesek, (mikro)silika, elektrofiltrski pepel, žindra);
- specialni kemijski dodatki;
- kemijsko odporni agregati za betone primerne granulacije in drugih lastnosti.

b) Gradbena izvedba:

Pri vgradnji, spojih in stikih gradbenih izdelkov iz materialov iz prejšnje točke (npr. plošče, cevi, kanali, predizdelani elementi) je treba zagotoviti tudi brezhibnost materialov in proizvodov za spoje in stikanje (npr. fuge).

Talne površine, ki niso preplastene z zgoraj omenjenimi materiali, niso primerne kot ukrep proti onesnaženju tal in podzemnih vod.

Zahteve glede izbire primernih talnih površin in opreme glede na vrsto zadevnih nevarnih snovi in pogostost njihovih stikov s talnimi površinami ter preverjanje, preizkušanje in nadzor nad njihovo brezhibnostjo so zlasti podane v skupini standardov SIST EN 14879.

3. Preizkusni standardi za ugotavljanje brezhibnosti talnih površin in gradbenih proizvodov

Za talne površine oziroma njihove zunanje zaščitne plasti se brezhibnost ugotavlja v skladu s preizkusnimi standardi ali predlogi standardov v naslednjem vrstnem redu: CEN, ISO in standardi posameznih držav članic Evropske unije, ter drugimi preizkusnimi metodami.

Kot ustrezni preizkusni standardi za dokazovanje brezhibnosti štejejo zlasti standardi SIST EN 12970, SIST EN 14879, SIST EN 1504 in drugi proizvodni standardi za gradbene proizvode, ki se uporabljajo za izvedbo talnih površin in so navedeni na seznamu slovenskih standardov, ki ga objavlja ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, in privzema harmonizirane standarde v skladu z zakonom, ki ureja gradbene proizvode.

Brezhibnost je odvisna tudi od primerne debeline zaščitnih plasti, ki se določi glede na izpostavljenost talne površine zunanjim obremenitvam (možnosti stika z zadevnimi nevarnimi snovmi, mehanskim poškodbam, obrabi itd.), predvideno življenjsko dobo in druge materialne lastnosti zaščitne plasti oziroma od njenega rednega vzdrževanja in sanacij ob obremenitvah in poškodbah.

4. Preizkusni standardi za ugotavljanje brezhibnosti za opremo, skladiščne posode in cevovode, namenjene skladiščenju, ravnanju ali transportu zadevnih nevarnih snovi

Kot dokazilo o brezhibnosti nepremičnih skladiščnih posod, pripadajoče opreme: cevovodov, armatur, (prirobničnih) spojev idr., šteje poročilo o opravljenem preverjanju ukrepov za preprečevanje iztekanja nevarnih tekočin v skladu s predpisom, ki ureja skladiščenje nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah.

Brezhibnost opreme, skladiščnih posod in cevovodov se ugotavlja zlasti s preizkusnimi metodami, navedenimi v skupinah standardov: SIST EN 12285, SIST EN 976, SIST EN 13121, SIST EN 13341, SIST EN 13575, SIST EN 13160 in SIST EN 13616.

I.C) Izvedba pregleda tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode

Pooblaščenec za varstvo okolja iz petega odstavka 7. člena te uredbe pri izvedbi tehničnega pregleda izhaja iz projektne dokumentacije, zlasti iz projekta za izvedbo in projekta izvedenih del, ter druge dokumentacije izvajalca del, nadzornika, odgovornega vodje projekta ali revidenta, ki se nanaša na izvajanje gradnje.

Če pooblaščenec za varstvo okolja iz petega odstavka 7. člena te uredbe ugotovi, da ni na voljo ustrezne dokumentacije o stanju ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode oziroma je ta nepopolna ali ne ustreza dejanskemu stanju, lahko zahteva od upravljavca, da se izvede preizkus brezhibnosti talnih površin in opreme v sklopu pregleda tehničnih ukrepov s pomočjo kontrolnih organov akreditiranih v skladu s standardoma SIST EN ISO/IEC 17025 in SIST EN 17020.

Ko ni na voljo primernih dokazil in dokumentacije, je obseg preizkušanja s pregledom tehničnih ukrepov prepuščen presoji pooblaščenca za varstvo okolja iz petega odstavka 7. člena te uredbe z namenom, da s čim višjo stopnjo gotovosti in zanesljivosti ugotovi dejstva v skladu z I.A) in I.B) točko

te priloge.

Tehnični pregled obsega zlasti:

a. Pregled oziroma preizkus talnih površin ali gradbenih proizvodov, ki preprečujejo razlitje zadevnih nevarnih snovi

Izbor preskusnih metod je odvisen od vrste talnih površin, zlasti od materialov in izvedbe, pa tudi od njihove izpostavljenosti, vzdrževanja in življenjske dobe. Pri tem je priporočeno izhajati iz standardov, navedenih v I.B) točki te priloge.

Pregled in preizkus talnih površin obsega zlasti:

- vizualni pregled;
- neporušne preiskave (ultrazvočne, radiografske, vakuumske, hidrostatične in penetrantske preizkusne metode);
- invazivne preiskave na delih talne površine, ki so manj obremenjeni oziroma izpostavljeni delovanju zadevnih nevarnih snovi, ali na reprezentativnih delih enake talne površine, na katerih se lahko opravi preizkus tesnosti s penetracijo zadevne nevarne snovi. Po opravljenem preizkusu je treba talno površino na mestu preiskave ustrezno sanirati.

b. Pregled oziroma preizkus cevododov, kanalov, jaškov, kinet in njihovih spojev (tudi prirobničnih ali zvarnih), ki obsega enega ali po potrebi več naslednjih preizkusov:

- preizkus tesnosti z vodo (npr. z nalivalnimi preskusi);
- preizkus tesnosti cevododov s tlačnim preizkusom (npr. z zrakom);
- preizkus globine penetracije zadevne nevarne snovi.

Vizualni pregled pohodnih kanalov oziroma pregled zaprtih cevododov se opravi s TV-kamero.

Pregledi cevododov za odpadne vode in kanalizacijo se opravijo v skladu s standardom kSIST prEN 1610.

c. Pregled oziroma preizkus:

- skladiščnih posod, cevododov in gradbenih proizvodov, namenjenih skladiščenju, ravnanju ali transportu zadevnih nevarnih snovi,
- opreme, ki preprečuje razlitje zadevnih nevarnih snovi (na talne površine ali v tla), in
- opreme, ki opozarja, da so se zadevne nevarne snovi razlile (prišle v stik s talnimi površinami ali varnostno opremo).

Kot primerno dokazilo se šteje poročilo o preverjanju ukrepov preprečevanja iztekanja nevarne tekočine v skladu s predpisom, ki ureja skladiščenje nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah, za vse nepremične skladiščne posode in pripadajoča pretakališča, v katerih se skladiščijo ali pretakajo zadevne nevarne snovi.

Pregled varnostne opreme iz te točke se opravi zlasti z upoštevanjem standarda SIS EN 13160.

2. del

Poročilo o pregledu tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode

Poročilo obsega:

1. Opisi, grafični prikazi, fotografije in druga dokumentacija s tehničnimi podatki o stanju, mestih, izvedbi in drugih značilnostih tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemnih vod na območju naprave:
 - o talnih površinah (npr. vrsta talne površine, podatki o konstrukciji talnih površin (globinski profili, materiali in lastnosti) za posamezne plasti (npr. betonske plošče,

- debelina asfaltne preplastitve, vrste plasti pod površinsko plastjo, njihove lastnosti (material, zbitost, precejna sposobnost in drugi podatki iz dokumentacije));
- o opremi, skladiščnih posodah, cevovodih in gradbenih proizvodih, namenjenih skladiščenju, ravnanju ali transportu zadevnih nevarnih snovi (npr. vrste rezervoarjev: eno-, dvoplaščni, nad-, podzemni itd.; potek in vrsta cevovodov itd.);
 - o opremi ali gradbenih proizvodih, ki preprečujejo razlitje zadevnih nevarnih snovi na talne površine ali v tla (lovilne posode, lovilne sklede, bazeni, lovilniki olj, pregrade, armature (npr. zaporni ventili) itd.);
 - o opremi, ki opozarja, da so se zadevne nevarne snovi razlile.
2. Dejansko ugotovljeno stanje brezhibnosti tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemnih vod iz prejšnje točke, ugotovljeno iz priloženih dokazil: rezultatov pregledov in preizkusov oziroma iz certifikacijskih listin, pridobljenih od kontrolnih organov ali proizvajalcev, in druge dokumentacije. Popis vseh opaženih razpok in drugih konstrukcijskih napak, poškodb in obrabe (vrsta napake, mesto nastanka, način popravila, ocena končnega stanja in ugotovljena nujnost popravila itd.). Ta popis je del vzdrževalnega dnevnika iz tretje alineje prvega odstavka 7. člena te uredbe.
3. Opredelitev vseh mest znotraj območja naprave in njenih delov, za katera so zapisani pretekli izpusti zadevnih nevarnih snovi na talne površine ali v tla in podzemno vodo ali za katera so zapisani ali zaznani znaki onesnaženja tal ali podzemne vode zaradi drugih preteklih dejavnosti na območju naprave, ki ne izhajajo iz njenega obratovanja. Ocenjen obseg in možnost ponovnih izpustov in morebitnega onesnaženja.
4. Ovrednotenje ugotovitev iz prejšnjih točk. Končne ugotovitve, sklepi in priporočila glede izpolnjevanja zahtev po brezhibnosti ukrepov (ustrezni, delno ustrezni ali neustrezni), glede njihovega rednega vzdrževanja in nadzora nad njihovim stanjem (metode, periodika itd.), glede morebitnih nujnih popravil ali nadomestitve (ocenjene stopnje tveganja in predlagani roki) itd.

PRILOGA 3

PRAGOVI LETNE PRISOTNOSTI ZADEVNIH NEVARNIH SNOVI

Nevarne snovi se lahko uvrščajo v štiri skupine nevarnih snovi, če imajo nevarne lastnosti in druge značilnosti, pomembne za možnost onesnaženja tal in podzemne vode, ter letno prisotnost iz naslednje tabele.

Tabela 1 – Kriteriji za opredelitev zadevnih nevarnih snovi

Skupina zadevnih nevarnih snovi	Stavki o nevarnosti ¹⁾	Druge značilnosti nevarnih snovi	Letna prisotnost zadevne nevarne snovi (t/leto)	
			Na vodovarstvenem območju	Na območju, ki ni vodovarstveno območje
1	H340 H350 H360 H360F H360D H360FD H360Fd H360Df H410	topnost v vodi pri 20 do 25 °C nad 1 mg/l; ni hitro biorazgradljiva ali razgradljiva v vodi, tleh ali pod vplivom svetlobe ²⁾ ; parni tlak tekočine pri 20 do 25 °C pod 10 Pa	0,1	0,5
2	H411	topnost v vodi pri 20 do 25 °C nad 5 mg/l; ni hitro biorazgradljiva ali razgradljiva v vodi, tleh ali pod vplivom svetlobe ²⁾ ; parni tlak tekočine pri 20 do 25 °C pod 5 Pa;	0,5	1
3	H300 H310 H362 H412	topnost v vodi pri 20 do 25 °C nad 10 mg/l; ni hitro biorazgradljiva ali razgradljiva v vodi, tleh ali pod vplivom svetlobe ²⁾ ; parni tlak tekočine pri 20 do 25 °C pod 1 Pa;	1	5
4	H400 H413	topnost v vodi pri 20 do 25 °C nad 100 mg/l; ni hitro biorazgradljiva ali razgradljiva v vodi, tleh ali pod vplivom svetlobe ²⁾ ; parni tlak tekočine pri 20 do 25 °C pod 1 Pa;	2,5	50

¹⁾ Pomen stavkov o nevarnosti, povzet po Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. 12. 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31. 12. 2008, str. 1), zadnjič spremenjeno z Delegirano Uredbo Komisije (EU) 2021/1962 z dne 12. 8. 2021 o spremembi Priloge VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (UL L 400, 12. 11. 2021, str. 16):

H300: Smrtno pri zaužitju.

H310: Smrtno v stiku s kožo.

- H340: Lahko povzroči genetske okvare.
- H350: Lahko povzroči raka.
- H360: Lahko škoduje plodnosti ali nerojenemu otroku.
- H400: Zelo strupeno za vodne organizme.
- H410: Zelo strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki.
- H411: Strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki.
- H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki.
- H413: Lahko ima dolgotrajne škodljive učinke na vodne organizme.

²⁾ Šteje se, da je nevarna snov hitro biorazgradljiva v okolju, če se v 28-dnevnih študijah o hitri biorazgradljivosti dosežejo vsaj naslednje stopnje razgradljivosti:

- pri preskusih na podlagi raztopljenega organskega ogljika: 70 % in pri preskusih na podlagi porabe kisika ali nastajanja ogljikovega dioksida: 60 % teoretične maksimalne vrednosti, pri čemer je te stopnje biorazgradljivosti treba doseči v 10 dneh od začetka razgradnje, ki se začne, ko se razgradi 10 % snovi, razen če je snov prepoznana kot UVCB ali kot kompleksna snov, ki jo sestavlja več sestavin s podobnimi strukturami; v takem primeru in ob ustrezni utemeljitvi se lahko pogoj 10-dnevnega okvira opusti in se po 28 dneh uporabi mejna vrednost, ali
- če so na voljo le podatki za biokemijsko potrebo po kisiku (BPK5) in kemijsko potrebo po kisiku (KPK) in je razmerje BPK5 / KPK $\geq 0,5$, ali
- če so na voljo drugi prepričljivi znanstveni dokazi, ki kažejo, da se snov lahko razgradi (biotsko in/ali abiotsko) v vodnem okolju za $> 70 \%$ v 28 dneh.

Snov je hitro razgradljiva v vodi pri 20 °C, v tleh ali pod vplivom svetlobe, če je razpolovni čas razgradnje največ 16 dni.

Če je snov hitro biorazgradljiva ali hitro razgradljiva v vodi pri 20 °C, v tleh ali pod vplivom svetlobe, njeni produkti razgradnje pa niso nevarni za vodo in tla, se ne glede na ostale nevarne lastnosti in značilnosti ne uvršča med zadevne nevarne snovi.

Ne glede na podatke o hitri biorazgradljivosti in razgradljivosti se snov šteje kot zadevna nevarna snov, če njeni produkti razgradnje izpolnjujejo kriterije glede nevarnih lastnosti, zaradi katerih se nevarno snov uvrsti med zadevne nevarne snovi.

Podatki o biorazgradljivosti in razgradljivosti nevarne snovi so navedeni v varnostnem listu snovi ali zmesi ter za snovi dostopni na spletni strani Evropske agencije za kemikalije:

https://echa.europa.eu/sl/advanced-search-for-chemicals?p_p_id=dissadvancedsearch_WAR_dissearchportlet&p_p_lifecycle=0&p_p_col_id=118_INSTANCE_UFgbrDo05Elj_column-1&p_p_col_count=1

Ne glede na stavke o nevarnosti iz zgornje tabele se snovi in zmesi, ki so v skladu s kriteriji priloge XIII Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L št. 396 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2021/1297 z dne 4. avgusta 2021 o spremembi Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta glede perfluorokarboksilnih kislin, ki vsebujejo od 9 do 14 ogljikovih atomov v verigi (PFCA C9–C14), njihovih soli in snovi, povezanih s PFCA C9–C14 (UL L št. 282/29 z dne 5. 8. 2021):

- obstojne, strupene in bioakumulativne (snovi PBT) (57.d člen) ter
- zelo obstojne in zelo bioakumulativne snovi (snovi vPvB) (57.e člen),

razvrščajo v skupino 1 v zgornji preglednici. Snovi, razvrščene med snovi PBT in vPvB, so navedene na spletni strani Evropske agencije za kemikalije: <http://echa.europa.eu/web/guest/candidate-list-table>. Ne glede na stavke o nevarnosti iz zgornje tabele se prednostne nevarne snovi iz predpisa, ki ureja kakovost površinskih voda, razvrščajo v skupino 1 v zgornji preglednici, prednostne snovi pa v razvrščajo v skupino 2 v zgornji preglednici.

Nevarna snov se uvršča med zadevno nevarno snov, če je v tekočem ali trdnem agregatnem stanju

(kot prašek, granule ipd.) in se na območju naprave nahaja v količini, ki bi lahko povzročila onesnaženje tal in podzemne vode, če bi prišlo do njenega nadzorovanega ali nenadzorovanega prehoda v okolje. Ne glede na prejšnji stavek se lahko med zadevne nevarne snovi glede na kriterije iz te priloge uvrščajo tudi vodotopne plinaste snovi, če prihaja do njihovega puščanja v vodo ali tla.

Kadar je neka zadevna nevarna snov lahko razvrščena v več stavkov o nevarnosti, se v letni prisotnosti upošteva v skupini z nižjim pragom letne prisotnosti.

Pri zmesih zadevnih nevarnih snovi z drugimi snovmi, je treba glede letne prisotnosti upoštevati razvrstitev in količino zadevnih nevarnih snovi, ki so prisotne v zmesi.

Kadar zmes nima nevarnih lastnosti, navedenih v zgornji preglednici, v letni prisotnosti ni treba upoštevati zadevnih nevarnih snovi, ki jo sestavljajo.

Snovi, ki še niso razvrščene in označene v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L št. 353 z dne 31. 12. 2008, str. 1), zadnjič spremenjeno z Delegirano Uredbo Komisije (EU) 2021/1962 z dne 12. avgusta 2021 o spremembi Priloge VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (UL L št. 400/16 z dne 12. 11. 2021), mora upravljavec razvrstiti skladno z zahtevami uredbe, zlasti z uporabo priloge VI, in jih upoštevati v letni prisotnosti.

Odpadki se ne štejejo med zadevne nevarne snovi.

Med zadevne nevarne snovi se ne uvrščajo nevarne snovi, ki se uporabljajo za vzdrževanje stavb in tehnoloških enot, za ogrevanje stavb, v nepremičnih motorjih z notranjim izgorevanjem za zasilno napajanje v trajanju manj kot 300 ur na leto ali v rezervoarjih za gorivo v tovornih vozilih in delovnih strojih, ki se uporabljajo za njihovo delovanje ali za namene delovanja njihove opreme, pod pogojem, da so za tovorna vozila in delovne stroje zagotovljeni redni predpisani tehnični pregledi, s katerimi se izkazuje njihovo tehnično brezhibnost.

Tabela 2 – Določitev seznama zadevnih nevarnih snovi

PRILOGA 4

PODROBNEJŠA VSEBINA IZHODIŠČNEGA POROČILA

Pri izdelavi izhodiščnega poročila lahko upravljavec uporabi tudi dokumentacijo in dokazila, ki izhajajo iz predpisov, ki urejajo tlačno opremo, skladiščenje nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah, preprečevanje nesreč in zmanjševanje njihovih posledic, iz predpisov, ki urejajo varstvo voda in s tem povezane varstvene režime, ali drugih predpisov, ki urejajo zahteve za talne površine, cevovode, rezervoarje ter druge tehnične ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode.

Izhodiščno poročilo obsega:

1. Seznam nevarnih snovi

Seznam nevarnih snovi se pripravi za vse nevarne snovi, ki se uporabljajo, proizvajajo v napravi ali izpuščajo na območju naprave zaradi izvajanja dejavnosti iz priloge 1 te uredbe ter ob upoštevanju kriterijev iz priloge 3 te uredbe.

Za vsako nevarno snov mora seznam vsebovati naslednje podatke:

- kemijsko ime,
- kemijsko ime po nomenklaturah IUPAC in CA, če gre za aktivne snovi v fitofarmaceutskih sredstvih,
- številko CAS ali EINECS in
- stavke o nevarnosti v skladu s predpisi, ki urejajo razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi in zmesi.

2. Seznam zadevnih nevarnih snovi

Ta seznam mora za vsako zadevno nevarno snov poleg v prejšnji točki navedenih podatkov vsebovati še letno prisotnost zadevne nevarne snovi in navedbo ustreznega praga iz priloge 3 te uredbe. Seznam iz prejšnjega stavka se izdelava z uporabo Tabele 2 Priloge 3 te uredbe.

3. Ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz 12. člena te uredbe

4. Opis zgodovine območja naprave

Opis zgodovine območja naprave vsebuje podatke in informacije o rabi območja naprave ter opis preteklega obratovanja naprave:

- opis pretekle rabe območja naprave pred izdelavo prvega izhodiščnega poročila,
- opis mest, na katerih so se pred ali med obratovanjem zgodile emisije ali nenadzorovani izpusti zadevnih nevarnih snovi v tla in podzemno vodo ter so se pri tem onesnažila tla ali podzemna voda,
- opis morebitnih raziskav onesnaženosti tal ali podzemne vode zaradi dogodkov iz prejšnje alineje,
- opis morebitnih sanacijskih ukrepov.

Upravljavec pridobi podatke in informacije iz prostorskih aktov in uradnih evidenc (npr. Uprave RS za zaščito in reševanje), iz lastnih evidenc, če z njimi razpolaga, in drugih virov. Kadar razpoložljivi podatki niso dovolj natančni (npr. arhivsko gradivo, poročila iz medijev, pričevanja okoliških prebivalcev), upravljavec izdelava oceno zgodovine območja naprave pred njeno postavitvijo. Če podatkov in informacij ni na razpolago, upravljavec o tem naredi zabeležko.

5. Opis stanja okolja (okoljskih danosti območja naprave)

Opis stanja okolja na območju naprave je namenjen določitvi možnih poti prenosa ali pretoka snovi ob morebitnem izpuščanju in določitvi delov okolja (prejemnikov), ki bi bili zaradi tega lahko ogroženi, ter vključuje zlasti:

- topografske podatke:

- a) podatke o reliefu in naklonih površin,
 - b) podatke o pozidanih in nepozidanih površinah območja naprave, pri čemer je treba navesti podatke o utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površinah, o zelenih ali drugih neutrjenih površinah. Navesti in opisati je treba tudi mogoča mesta glede na njihov položaj v prostoru (na nivoju tal, nad ali pod tlemi, v cevovodu nad tlemi ali v tleh ipd.). Tloris celotnega območja naprave z vsemi deli in z napravo tehnično povezanimi dejavnostmi mora biti prikazan na karti za raven merila najmanj 1 : 5000. Priloženi morajo biti vzdolžni in prečni prerezi, iz katerih mora biti jasno razviden položaj lovilnih skled, zajetij, cevovodov, kanalov ipd., zlasti če so na nivoju tal ali pod njim; če načrti z vzdolžnimi in prečnimi prerezi zaradi starosti objektov naprave ne obstajajo, je potrebno te podatke navesti
- opis lastnosti tal in podzemne vode, ki vplivajo na njihovo prepustnost in transport snovi skozi tla in podzemno vodo, pri čemer je treba izhajati iz geoloških in hidrogeoloških značilnosti. Navesti je treba opis tal in geoloških plasti pod območjem naprave ter opis fizikalno-kemijskih lastnosti vsake geološke plasti z vidika prepustnosti in, kjer je to znano, navesti njihov hidravlični gradient. Navesti je treba tudi opis smeri tokov podzemne vode in značilnosti tipov vodonosnikov;
 - prikaz in opis možnosti onesnaženja površinske vode (vodno telo površinske vode) na območju naprave ali v njegovi neposredni bližini zaradi emisij z območja naprave,
 - podatke o varovanih in zavarovanih območjih ter območjih zavarovanih vrst po predpisih o ohranjanju narave, občutljivih in ranljivih območjih po predpisih o varstvu okolja ter varstvenih in ogroženih območjih po predpisih o vodah;
 - prikaz in opis možnih poti onesnaževal, ki ne glede na topografske značilnosti in hidravlični gradient podzemne vode na območju naprave omogočajo transport snovi. Pri tem je treba prikazati in opisati zlasti kanale, cevovode, drenaže, transportne poti, rudarske objekte ipd.,
 - podatke o rabi zemljišč v neposredni bližini območja naprave, ki se nanašajo na opis industrijskih dejavnosti, ki uporabljajo, proizvajajo ali izpuščajo enake ali podobne zadevne nevarne snovi kot naprava in se nahajajo gorvodno oziroma na dotoku podzemne vode na območju naprave ter bi s svojim onesnaženjem (sedanjim ali preteklim) lahko povzročile verižno reakcijo. Opredeliti je treba še druge dejavnosti in naprave, če delujejo v neposredni bližini območja naprave in so lahko vir emisij istih zadevnih nevarnih snovi, ki bi lahko prispele na ali pod območje naprave v količinah, ki bi lahko vplivale na kakovost tal in podzemne vode.

Upravljavec podatke in informacije pridobi iz prostorskih aktov, uradnih evidenc, če obstajajo in so javne, ali terenskega ogleda. Kadar razpoložljivi podatki niso dovolj natančni, upravljavec izdelava oceno. Če podatkov in informacij ni na razpolago, upravljavec o tem naredi zabeležko. Za vse podatke in informacije je treba obvezno navesti uporabljene strokovne vire in literaturo oziroma, če jih pridobi s terenskim ogledom, je treba to dokumentirati.

6. Ovrednotenje informacij iz 3., 4. in 5. točke te priloge s konceptualnim modelom

S konceptualnim modelom se povzamejo, ocenijo ter ovrednotijo vse razpoložljive informacije in podatki ter identificirajo pomanjkljivosti in negotovosti v razpoložljivih informacijah in podatkih.

V konceptualnem modelu območja naprave ali njenih delov se predstavijo sedanje ravni in morebitni prihodnji viri onesnaževanja za določeno območje. Model se izdelava na podlagi podatkov, pridobljenih v 3., 4. in 5. točki te priloge. V obliki besedila, podatkov in grafičnih prikazov se predstavijo povezave med viri emisij, potmi, po katerih se onesnaženje lahko seli, in receptorji na katere bo to verjetno vplivalo. Prav tako se v konceptualnem modelu predstavijo tudi podatki o stanju podzemne vode in tal.

Namesto enega samega splošnega modela območja naprave v obliki grafičnih prikazov ali besedila se lahko izdelava več podrobnih posameznih modelov za posamezne dele območja naprave. Na primer, konceptualni model območja okoli rezervoarja, ki bi lahko prikazoval izgradnjo zadrževalnega zidu ali lovilnega bazena, smer naklona tal, ali so točke polnjenja znotraj ali zunaj zadrževalnega zidu, vrsto obdelave površine na območju, geološko sestavo tal in gladino podzemne vode ter podatke iz obratovalnega monitoringa oziroma posnetkov ničelnega stanja tal in podzemne vode, če so ti na voljo.

S konceptualnim modelom se preveri ali so rezultati analize tal in podzemne vode ter morebitne dodatne raziskave zadostne za določitev stanja onesnaženosti tal in podzemne vode ter za izvedbo primerjave s stanjem ob dokončnem prenehanju obratovanja naprave.

7. Podatki in informacije za oceno onesnaženosti tal in podzemne vode v zvezi z zadevnimi nevarnimi snovmi

Kadar upravljavec zaradi količinske primerjave onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi s stanjem po prenehanju obratovanja naprave uporabi podatke in informacije o stanju onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi iz obstoječih virov, npr. iz opisa zgodovine območja naprave, izsledkov drugih opravljenih raziskav ali študij tal in podzemne vode na območju naprave, rezultatov predhodnega monitoringa tal in podzemne vode, v izhodiščnem poročilu opiše uporabljene metode določitve količin ter zanesljivost in primernost teh podatkov za omenjeno primerjavo.

Kadar tovrstni podatki niso na voljo ali ne ustrezajo mora upravljavec v skladu s 13. členom te uredbe izvesti posnetek ničelnega stanja tal in podzemne vode skladno s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja tal, in predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemne vode. Pri določanju strategije vzorčenja, obsega parametrov idr. po programu obratovalnega monitoringa stanja tal in podzemne vode v skladu s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode, se lahko upoštevajo ugotovitve o tehničnih ukrepih za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemnih vod iz ocene možnosti iz 9. člena te uredbe.

Kadar so bila v sklopu 3. in 4. točke te priloge ugotovljena onesnaženja ali samo sumi možnih onesnaženj tal in podzemnih vod na območju naprave v preteklosti, je ta mesta obvezno treba vključiti v posnetek ničelnega stanja, razen če so bila ustrezno sanirana ter so o tem na voljo zanesljivi podatki in ustrezna dokumentacija. Če je znano, da so se na območju naprave v preteklosti opravljale dejavnosti, ki bi lahko povzročile onesnaženje tal in podzemnih voda, pa niso znana točna mesta morebitnih onesnaženj, je priporočljivo narediti posnetek celotnega območja (s primerno geofizikalno

preiskavo z npr. geoelektričnimi ali elektromagnetnimi metodami), da se odkrijejo ta mesta potencialnih onesnaženj in se z ustreznim sondiranjem glede na posnetek ničelnega stanja tudi raziščejo.

Upravljavca odlagališča zaradi izdelave izhodiščnega poročila in pridobivanja podatkov o stanju tal in podzemnih vod na območju naprave ne sme posegati v odlagalno telo. Odlagalna polja ne štejejo v območje naprave za katero se pripravlja izhodiščno poročilo.

8. Opredelitev onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi v sklepnih ugotovitvah

Stanje onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi za potrebe količinske primerjave onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi s stanjem po prenehanju obratovanja naprave, se prikaže s količino zadevnih nevarnih snovi v tleh ali podzemni vodi na način, kot se prikazujejo rezultati po predpisih, ki urejajo obratovalni monitoring tal ali stanja podzemne vode.

V sklepnih ugotovitvah je treba navesti vse uporabljene podatke in informacije, vključno z navedbo virov, ki so bili uporabljeni za določitev stanja onesnaženosti tal in podzemne vode, pa tudi vse uporabljene metode za vzorčenje, analiziranje tal in podzemne vode ter za ovrednotenje dobljenih rezultatov.

Izdelava izhodiščnega poročila je podrobneje opisana v Navodilih Evropske komisije v zvezi z izhodiščnimi poročili na podlagi člena 22(2) Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah (2014/C 136/03) (UL C št. 136 z dne 6. 5. 2014, str. 3).

PRILOGA 5

SEZNAM ONESNAŽEVAL, KI SE UPOŠTEVAJO PRI DOLOČANJU MEJNIH VREDNOSTI EMISIJ V OKOLJEVARSTVENEM DOVOLJENJU

Pri določanju mejnih vrednosti emisij v okoljevarstvenem dovoljenju se upoštevajo naslednja onesnaževala za:

1. zrak:

- žveplov dioksid in druge žveplove spojine,
- dušikovi oksidi in druge dušikove spojine,
- ogljikov monoksid,
- hlapne organske spojine,
- kovine in njihove spojine,
- prah, vključno z majhnimi trdnimi delci,
- azbest (suspendirani delci, vlakna),
- klor in klorove spojine,
- fluor in fluorove spojine,
- arzen in arzenove spojine,
- cianidi,
- snovi in pripravki, za katere je bilo dokazano, da so karcinogene ali mutagene ali da bi prek zraka lahko vplivale na razmnoževanje,
- poliklorirani dibenzodioksini in poliklorirani dibenzofurani;

2. vodo:

- organohalogeneske spojine in snovi, ki bi v vodnem okolju lahko tvorile take spojine,
- organofosforne spojine,
- organokositrne spojine,
- snovi in pripravki, za katere je bilo dokazano, da so karcinogeni ali mutageni ali da bi v vodnem okolju ali prek vodnega okolja lahko vplivali na razmnoževanje,
- obstojni ogljikovodiki in obstojne strupene organske snovi, ki se kopičijo v organizmih,
- cianidi,
- kovine in njihove spojine,
- arzen in arzenove spojine,
- biocidi in sredstva za zaščito rastlin,
- suspendirane snovi,
- snovi, ki prispevajo k eutrofikaciji (posebno nitrati in fosfati),
- snovi, ki neugodno vplivajo na kisikove razmere (in se lahko merijo s parametri, kot so BPK, KPK itd.),
- parametri kemijskega stanja ter posebna onesnaževala za zelo dobro in dobro ekološko stanje iz predpisa, ki ureja stanje površinskih voda.

PRILOGA 6

MERILA ZA DOLOČANJE NAJBOLJŠIH RAZPOLOŽLJIVIH TEHNIK

Merila za določanje najboljših razpoložljivih tehnik so:

- uporaba tehnologije, pri kateri nastaja malo odpadkov;
- uporaba manj nevarnih snovi;
- pospeševanje predelave in recikliranja snovi, ki nastajajo in se uporabljajo v procesu, ter odpadkov, če je to primerno;
- primerljivi procesi, naprave ali načini obratovanja, ki so bili uspešno preizkušeni v industrijskem merilu;
- tehnološki napredek in nova znanstvena spoznanja;
- vrsta, učinek in obseg posameznih emisij;
- začetek obratovanja novih ali obstoječih naprav;
- čas, potreben za uvedbo najboljše razpoložljive tehnike;
- poraba in vrsta surovin (vključno z vodo), uporabljenih v procesu, ter njihova energetska učinkovitost;
- potreba po preprečevanju ali zmanjšanju celotnega vpliva emisij na okolje in tveganja za okolje na najnižjo možno raven;
- potreba po preprečevanju nesreč in zmanjšanju njihovih posledic za okolje na najnižjo možno raven;
- informacije, ki jih objavlja Evropska komisija in druge javne mednarodne organizacije.

PRILOGA 7

USKLAJENOST NAPRAVE Z ZAKLJUČKI O BAT

1. Pri opredelitvi in preverjanju usklajenosti naprave z zaključki o BAT se upoštevajo naslednja navodila

(1) Z zaključki o BAT mora biti usklajena vsaka od dejavnosti iz Priloge 1 te uredbe, če so ti zanjo objavljeni v Uradnem listu Evropske Unije.

(2) Če je področje uporabe posameznih zaključkov o BAT ožje ali širše od področja posamezne dejavnosti, kot jo definira Priloga 1 te uredbe, se uporablja zaključke o BAT na način, kot ga definirajo posamezni zaključki o BAT.

(3) Če posamezni zaključek o BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več kot eno tehniko in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba ene od spodaj navedenih tehnik, se lahko upravljavec opredeli samo do ene tehnike, ki jo izvaja ali namerava izvajati.

(4) Če posamezni zaključek o BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje dve tehniki in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba ene ali obeh od spodaj navedenih tehnik, se lahko upravljavec opredeli samo do ene tehnike, ki jo izvaja ali namerava izvajati, če druge tehnike ne izvaja ali je ne namerava izvajati.

(5) Če posamezni zaključek o BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več tehnik in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba ustrezne kombinacije spodaj navedenih tehnik, se lahko upravljavec opredeli samo do dveh tehnik, ki ju izvaja ali namerava izvajati, če drugih tehnik ne izvaja ali jih ne namerava izvajati in če kombinacija izbranih tehnik zagotavlja ustrezno raven varstva okolja glede na cilje tega zaključka o BAT.

(6) Če posamezni zaključek o BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več tehnik in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba določene tehnike in ustrezne kombinacije ostalih spodaj navedenih tehnik, se upravljavec opredeli do določene tehnike, glede opredelitve do kombinacije ostalih spodaj navedenih tehnik pa se uporablja navodilo iz četrtega odstavka prve točke te priloge.

(7) Če posamezni zaključek o BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več tehnik in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba ene tehnike ali ustrezne kombinacije spodaj navedenih tehnik, se lahko upravljavec opredeli do ene tehnike, če drugih tehnik ne izvaja ali jih ne namerava izvajati.

(8) Če posamezni zaključek o BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več tehnik in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba vseh spodaj navedenih tehnik, se upravljavec opredeli do vseh tehnik iz tega zaključka o BAT.

(9) Če posamezni zaključek o BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost določa, da se pogostost spremljanja določenega parametra v odpadni vodi in s tem povezan način spremljanja kot je npr. uporaba določenega standarda, uporablja le v primeru neposrednega izpusta v sprejemno vodno telo, odpadna industrijska voda pa se iz naprave odvaja v javno kanalizacijo in komunalno čistilno napravo, se glede pogostosti in načina spremljanja uporabljajo določbe iz predpisa iz 18. člena te uredbe.

(10) Če posamezni zaključek o BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost določa ravni emisij parametrov za neposredne emisije v sprejemno vodno telo, odpadna industrijska voda iz naprave z dejavnostjo iz priloge 1 te uredbe pa se odvaja ali se namerava odvajati v javno kanalizacijo, ki se zaključuje s komunalno čistilno napravo, se pri določitvi ravni emisij parametrov, ki jih čisti komunalna čistilna naprava, upošteva učinek čiščenja, ki ga dosega komunalna čistilna naprava, če je s tem zagotovljeno enako varstvo okolja kot celote in če to ne vodi k večjemu onesnaženju okolja, pri čemer se kot njen učinek čiščenja upošteva povprečje učinkovitosti čiščenja posameznega parametra v zadnjih štirih letih, ali pa projektirano učinkovitost čiščenja, če gre za novo komunalno čistilno napravo ali njeno spremembo.

2. Usmeritve za določitev mejnih vrednosti, če sta v zaključkih o BAT za posamezne parametre določena zgornji in spodnji razpon ravni emisij

(1) Če ima posamezna naprava tehnične značilnosti, zaradi katerih v zadnjih šestih letih za posamezni parameter emisij v okolje ni presegla 70% od spodnje meje razpona ravni emisij iz posameznega zaključka o BAT za njeno dejavnost iz Priloge 1 te uredbe ali je takšna raven emisij projektirana, če gre za novo napravo, se zanjo določi spodnja meja razpona emisij, če gre za parameter, ki predstavlja možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega, kot so klorirani aromatski ogljikovodiki, nevarne težke kovine (živo srebro in njegove spojine, kadmij in njegove spojine, ipd.), nevarne polkovine (arzen in njegove spojine) ali skupni prah, če so sestavni del prahu tudi nevarne težke kovine ali polkovine.

(2) Pri določanju mejne vrednosti posameznega parametra, višje od spodnje meje razpona ravni emisij iz posameznega zaključka o BAT, se lahko glede na tehnične značilnosti posamezne naprave in ne gre za parameter iz prejšnjega odstavka, določi mejno raven emisij, ki je do 50% višja od najvišje izmerjene ravni emisij v zadnjih štirih letih, za nove naprave pa se upošteva projektirano raven emisij, pri čemer ne sme biti presežena zgornja meja razpona ravni emisij.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se v primerih, ko glede na tehnične značilnosti naprave ni mogoče dosežati pogojev iz prvega odstavka te točke, pri določanju mejne vrednosti posameznega parametra, višje od spodnje meje razpona ravni emisij iz posameznega zaključka o BAT, določi mejno raven emisij za parameter, ki predstavlja možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega, primeroma naštetih v prvem odstavku te točke te priloge, in ki je do 30% višja od najvišje izmerjene ravni emisij v zadnjih štirih letih.

(4) V primerih, ki niso zajeti v prejšnjih odstavkih te točke, se ob upoštevanju tehničnih značilnosti naprave in možnosti prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega kot mejna vrednost posameznega parametra določi zgornja meja razpona ravni emisij.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko pri določanju mejnih vrednosti:

- na vodovarstvenem območju, odpadna industrijska voda pa se odvaja v tla ali neposredno v vode, ali pa gre za odvajanje v javno kanalizacijo s komunalno čistilno napravo, ki ne čisti določenega parametra v odpadni industrijski vodi, iztok iz komunalne čistilne naprave pa je na vodovarstvenem območju, ali
- na območju, na katerem raven onesnaževala zunanjega zraka presega mejno ali ciljno vrednost parametra, ali če obstaja tveganje, da bo raven tega onesnaževala presegla alarmno vrednost, ta parameter pa emitira tudi naprava v količini, ki presega mejni masni pretok, če je ta določen, določi mejno raven emisij, ki je za najmanj 5% nižja od zgornje meje razpona ravni emisij, če tehnične značilnosti naprave to dopuščajo.